

Szegedi Ítéltábla

Az ügy száma:

Pf.II.20.239/2026/7.

A felperes:

(felperes neve) (székhely)

A felperes képviselője:

Dr. Hüttl Tivadar ügyvéd (ügyvéd címe)

Az alperes:

(alperes neve) Alapítvány (cím)

Az alperes képviselője:

Bán, S. Szabó, Rausch & Partners Ügyvédi Iroda (iroda címe; ügyintéző: dr. S. Szabó Péter ügyvéd)

A per tárgya:

közérdekű adatok kiadása

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Kecskeméti Törvényszék 2.P.20.362/2026/8.

A fellebbező fél és a fellebbezés száma:

alperes, 2.P.20.362/2026/10.

Í T É L E T

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, megfellebbezett rendelkezéseit részben megváltoztatja és az alábbiak szerint újraszövegezi:

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül elektronikus úton küldje meg a felperes részére a (e-mail cím) email címre az

- előterjesztést a 2021. augusztus 9-i alperesi kuratóriumi ülés 12. napirendi pontjához (a (alperes neve) Alapítvány likviditásának felhasználása, javaslat további C. kötvényjegyzésre);
- az előterjesztést a 2025. július 10-i alperesi kuratóriumi ülés 3. napirendi pontjához (C. kötvények visszaváltásához kapcsolódó tárgyalások és a D. II. beruházás folytatása);
- az előterjesztést a 2025. július 28-i alperesi kuratóriumi ülés 3. napirendi pontjához (C. kötvények visszaváltása, a K. Kft. 100 %-os üzletrészenek megvásárlásához kapcsolódó előterjesztés);
- az alperes kuratóriumának 2025. július 10-i üléséről készült jegyzőkönyvet;
- az alperes 2025. július 28-án indított elektronikus döntéshozataláról készült jegyzőkönyvet;
- az alperes felügyelőbizottságának 2025. július 10-i üléséről készült jegyzőkönyvet;
- az alperes felügyelőbizottságának 2025. július 28-án indított elektronikus döntéshozataláról készült jegyzőkönyvet;
- a (minisztérium neve) X Park címpályázat pályázati felhívását

úgy, hogy csak a névalíráások, továbbá azoknak az alperesi munkavállalóknak a személyes adatai legyenek kitakarva, akik nem az alperes feladat- és hatáskörében eljáró személyek és nem rendelkeznek döntési vagy képviseleti joggal.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül küldjön tájékoztatást a felperesnek a (e-mail cím) email címre arról, hogy működésének kezdete óta a felügyelőbizottság folytatott-e vizsgálatokat és ha igen, azoknak mi volt a tárgya.

Ezt meghaladóan a keresetet elutasítja.

A felek első- és másodfokú perkölségeiket maguk viselik.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS

A tényállás

[1] A felperes 2025. augusztus 13-án közérdekű adatigénnyeléssel fordult az alpereshez, amely a Magyar Állam nevében alapított közérdekű vagyongazdálkodó alapítvány: kérte kiadni az általa kezelt, az állami források felhasználására, különösen a D. fejlesztés második ütemére, a N. Parkra (a továbbiakban: Terv 1.), az úgynevezett (.....) City (a továbbiakban: Terv 2.) koncepcióra, valamint az C. Zrt-ben való kötvényjegyzésekre vonatkozó dokumentumokat, a kuratóriumi és a felügyelőbizottsági ülések előterjesztéseit, határozatait, jegyzőkönyveit, valamint a vizsgálati anyagokat.

[2] Az alperes 2025. augusztus 28-i válaszában közölte, hogy az igényelt adatok jelentős terjedelme és a nyári szabadságolások miatt a válaszadási határidőt 15 nappal, 2025. szeptember 12-ig meghosszabbítja.

[3] A meghosszabbított határidő utolsó napján tájékoztatta a felperest, hogy kuratóriuma 2021. október 6-án elfogadta a (egyetem neve) Egyetem „Jövőkép és stratégia” című dokumentációját, majd 2024 februárjában tárgyalta a „Település neve koncepció terv” beépítési koncepció tervet, és hogy a fejlesztések a Terv 1. koncepciójához kapcsolódnak. Válaszához két linket csatolt: az egyiken a kért közérdekű adatokhoz és a kapcsolódó dokumentumokhoz biztosított átmeneti hozzáférést, a másikon a levélben írt egyéb információkhoz tartozó szakmai anyagok szerepeltek. A dokumentumban az adatok egy részét kitakarta.

[4] A felperes 2025. október 7-én kérte, hogy a megküldött közérdekű adatokat teljes terjedelmükben, az indokolatlan kitakarások nélkül bocsássa a rendelkezésére, ha pedig azok kiadását jogszabály zárja ki, közölje a megtagadás jogalapját és indokait. Jelezte azt is, hogy a második linken adattartalom nem volt elérhető, ezért ha ezen is volt közérdekű adat, akkor annak kiadása nem történt meg.

[5] Az alperes – már a keresetlevél 2025. október 10-i benyújtását követően – 2025. október 13-án kelt válasza szerint az adatigényléshez kapcsolódó szakmai dokumentáció nagyterjedelmű, emiatt azt file-küldő és file-megosztó portálon keresztül bocsátotta a felperes rendelkezésére, elkerülve a minőségromlással járó tömörítést. Az adatkiadás korlátozottságára hivatkozott azzal, hogy teljeskörű adatszolgáltatás esetén sérülnének az üzleti érdekei és a vagyonhoz kapcsolódó felelős gazdálkodása.

A kereset és az ellenkérelem

[6] A felperes 2025. október 10-én előterjesztett keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest az alábbi adatok elektronikus úton történő kiadására az adatigénylésben megjelölt (e-mail cím) email címre:

a D. fejlesztés második üteméről, a N. Parkról, az Terv 2. koncepcióról és az C. Zrt-ben való kötvényjegyzésről szóló kuratóriumi előterjesztések és határozatok, az ezeket a kérdéseket tárgyaló kuratóriumi ülések jegyzőkönyvei, beleértve az elektronikus határozathozatalról készült jegyzőkönyveket;

a D. fejlesztés második üteméről, a N. Parkról, az Terv 2. koncepcióról és az C. Zrt-ben való kötvényjegyzésről szóló felügyelőbizottsági vizsgálati dokumentumok, valamint az ezeket a kérdéseket tárgyaló felügyelőbizottsági ülésekről készült jegyzőkönyvek;

Tájékoztatást arról, hogy ha a felügyelőbizottság az alperesi alapítvány működésének kezdete óta vizsgálatot folytatott le, annak mi volt a tárgya.

Kérte az alperes elsőfokú perköltségben marasztalását.

[7] Kereseti kérelmének jogalapjaként hivatkozott az Alaptörvény VI. cikk (2) bekezdésére, emellett az információs és önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Infotv.) 26. § (1) bekezdésére, 28. § (1) bekezdésére, 3. § 5. és 10. pontjára, 30. § (1) és (3) bekezdésére, valamint 31. § (2) bekezdésére.

[8] Kifejtette, az alperes közérdekű vagyonkezelő alapítvány, közfeladatot ellátó, közvagyonnal gazdálkodó szerv, amelynek alapítója a Magyar Állam, amit a (.....) Collegium tehetséggondozási programjának és a (.....) Alapítvány oktatási tevékenységének támogatásáról szóló 2020. évi XXVI. törvény rendelkezéseivel támasztott alá.

[9] Érvelése szerint az alperes működése a nemzeti vagyonról szóló 2011. évi CXCVI. törvény és az állami vagyonról szóló 2007. évi CVI. törvény rendelkezései alapján a nyilvánosság és az elszámoltathatóság követelményének van alárendelve, így az Infotv. 26. § (2) bekezdése alapján közfeladatot ellátó szervnek minősül és köteles a kezelésében lévő közérdekű adatok kiadására. Mivel így az általa kezelt, állami forrásból származó több mint 127 milliárd forint értékű vagyoni juttatás felhasználására, annak céljaira és a velük kapcsolatos döntésekre vonatkozó adatok a közpénzek átlátható felhasználása körébe tartoznak, megismerésükhöz a felperesnek joga van. Állította, az alperes az adatok kiadását részben megtagadta, részben indokolatlan kitakarásokkal teljesítette, korlátozva ezzel a felperes információs szabadsághoz való alapvető jogát. Utalt a 8/2016. (IV.6.) AB határozatban, valamint a 3026/2015. (II.9.) AB határozatban foglaltakra. Kiemelte, az Infotv. 31. § (2) bekezdése alapján az adatigénylés megtagadásának jogszerűségét az alperesnek kell igazolnia. Az információs szabadság kapcsán rámutatott, ezekben az ügyekben az irateltv helyett az adateltvet kell alkalmazni, így az egyes adatok nyilvánosságának korlátozása nem vezethet automatikusan, mindenfajta mérlegelés és vizsgálat nélkül az azokat tartalmazó teljes dokumentum nyilvánosság előli elzárásához. Kifejtette, az üzleti titokra történő hivatkozás esetén az üzleti titok védelméről szóló 2018. évi IV. törvényben (a továbbiakban: Ütv.), az Infotv. 27. § (3) bekezdésében és az Alaptörvény 39. cikk (2) bekezdésében foglaltak alapján alapjogi szempontú arányossági tesztet kell összemérni a nyilvánosság és a bizalmasság mellett szóló érdekeket. Lényegesnek tartotta azt is, hogy az adatkezelőnek nem elégséges az általánosság szintjén megindokolnia gazdasági, üzleti érdeke sérelmét, hanem minden egyes adat tekintetében részletesen alá kell támasztania, hogy annak nyilvánosságra hozatala milyen gazdasági érdekét sértené és az így elszenvedett érdeksérelem miatt tekinthető aránytalannak ahhoz képest, amit az információ nyilvánosság előli elzárása jelentene.

[10] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására és a felperes perköltségben marasztalására irányult.

[11] Védekezése szerint 2025. szeptember 12-én érdemben válaszolt az adatigényre, egyidejűleg terjedelmes adatszolgáltatást teljesített. Nemcsak iratokat küldött, hanem levélben részletesen beszámolt arról, hogy kuratóriumi ülésein mikor, milyen elnevezésű dokumentumot fogadtak el a fejlesztési tervek meghatározására. Közülük kettőt ki is emelt (Terv 2., Terv 1.), amelyekről részletesebb információkat közölt. A Terv 1. vonatkozásában felhívta a figyelmet arra, hogy a pályázati eljárás még folyamatban van. Megjegyezte, a felperes tájékoztatta, hogy a megküldött adatok letöltésével gondok merültek fel, válaszul 2025. október 13-án tájékoztatta, hogy az adatokat ismételten megküldi 7 e-mailben a könnyebb alkalmazhatóság és letölthetőség érdekében. Kiemelte, olyan kuratóriumi ülések jegyzőkönyveit küldte meg, amelyeken a kért adatokkal kapcsolatos témákról és körülményekről folytak egyeztetések, tehát az igényelt adatokra vonatkoztak. Valótlan az a felperesi állítás, hogy a felügyelőbizottsági vizsgálatokról nem szolgáltatott adatot, a megküldött jegyzőkönyvek ugyanis tartalmazzák a felügyelőbizottsági határozatokat is. Mivel mindezek alapján megállapítható, hogy a közérdekű adatigénylésre határidőben adattovábbítással válaszolt, a kereset az Infotv. 31. § (1) bekezdése szerint alaptalan.

[12] Kitért arra is, hogy a kitakart részek esetében az indokolás elmaradása az Infotv. alapján nem ad okot a perindításra. Mindazonáltal vitatta, hogy a kitakarásokhoz semmilyen indokolást nem adott: a Terv 1. vonatkozásában kifejezetten felhívta a felperes figyelmét, hogy az azt érintő pályázatról a (minisztérium neve) Minisztériumtól még nem érkezett

érdemi válasz. Ennek hiányában viszont ezek az adatok még folyamatban lévő eljárás adatainak minősülnek és akár döntéselőkészítő információkat is tartalmazhatnak, mivel még nem ismert a pályázat eredménye. Utalt arra, a felperes sem vitatta, hogy 2025. október 13-án jogszabályhely megjelölés nélküli indokolást adott arra vonatkozóan, hogy a megkeresés 2. pontjában kért adatokat illetően miért nem szolgáltatott teljes terjedelmében információt.

[13] Hivatkozott arra is, hogy önmagában a kitakarással, bizonyos részek ideiglenes meg nem ismerhetővé tételével nem tanúsított jogszabályellenes magatartást. Álláspontja szerint az Alkotmánybíróság 3070/2019. (IV.10.) AB határozatában levezetett közérdekűségi teszt valamennyi kritériuma megvalósult. Kiemelte, csak azokat az információkat vette el, amelyek későbbi döntéseinek megalapozására szolgálnak, így az adatelvet megtartotta, kényelmi szempontokra nem hivatkozott. Szóban és írásban is részletesen előadta ezen felül azon indokait, amik alapján az információszolgáltatás korlátozási jogával élt. Csatolta a dokumentumok teljes tartalmú változatát, elősegítendő a bíróság számára hivatkozásainak mérlegelését.

[14] Részleteiben a kitakarásokat – utalva az Infotv. 27. § (5) bekezdésére – azzal indokolta, hogy azok egyrészt korábbi döntések megalapozását szolgálják, másrészt jövőbeliek előkészítéséhez kapcsolódnak. Ilyen különösen az C. Zrt-ben való közvényjegyzéssel kapcsolatos, valamint ezzel szoros összefüggésben az Terv 2., a D. II. fejlesztésére és Terv 1.ra vonatkozó adatigénylés. Hangsúlyozta, a tárgyalások során olyan bizalmas, a tőkepiacot is érintő információk kerültek megosztásra, amelyek nyilvánosságra hozatala súlyosan veszélyeztetné a folyamat befolyástól mentes, számára a legkedvezőbb feltételekkel történő lezárását, illetőleg megzavarhatná vagy megghiúsíthatná az előrehaladott eljárási lépések sikeres befejezését.

[15] Érvelt a személyes adatok védelméhez fűződő jog érvényesülésének követelményével is. Az Alaptörvény VI. cikk (3) bekezdésére, valamint az Infotv. 26. § (2) bekezdésére hivatkozással kifejtette, helyesen járt el akkor, amikor a dokumentumokból kitakarással megismerhetetlenné tette a nem közérdekű és nem közérdekből nyilvános személyes adatokat. Az alperes feladat- és hatáskörében eljáró személyek esetében a célhoz kötött megosztásra vonatkozó rendelkezést vette figyelembe [Infotv. 26. § (2) bekezdés]. Ugyanezen indokkal takarta ki az aláírásokat, szignókat.

[16] További védekezése szerint üzleti titok áll fenn a Terv 1.ra vonatkozóan, mert a 161/2023. (IV.28.) Kormányrendelet 4. §-a értelmében X park létesítése, valamint e cím viselése kizárólag a tudománypolitika koordinációjáért felelős miniszterhez címzett pályázat elnyerése útján lehetséges, amire a minisztérium csak 2024 májusában írt ki pályázatot. Ezen ő is pályázott, eredményt még nem hirdettek, az eljárás folyik.

[17] Az C. Zrt. kötvényjegyzésére vonatkozó valamennyi adatot illetően az egyes adatrészek megismerhetetlenné tételéről döntött, mivel az Állami Számvevőszék (a továbbiakban: ASZ) előtt eljárás van folyamatban az alperes tevékenységével, különösen e kötvények jegyzésével összefüggésben, így a kért adatok meghatározó része egy folyamatban lévő eljárást érint, nyilvánosságra hozataluk veszélyeztetni az ügy független és befolyásmentes eldöntését. Utalt az Infotv. 27. § (2) bekezdés c) pontjára. Ugyanezen jogszabályhelyre, valamint a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 109. § (1)

bekezdés e) pontjára és 110. § (1) bekezdésére hivatkozott amiatt, hogy az ÁSZ büntetőeljárást is kezdeményezett az ügyben, ami az alperesi kötvényvásárlásokkal, fejlesztési tervekkel és gazdálkodással kapcsolatos, így ez az eljárás szintén egyes adatok megismerhetetlenné tételét teszi szükségessé.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[18] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül elektronikus úton küldje meg a felperes részére (e-mail cím) e-mail címre az alábbi adatokat úgy, hogy a korábban küldött dokumentumokban kitakart részek is megismerhetőek legyenek akként, hogy a megküldött dokumentumokon az alperes feladat- és hatáskörében nem eljáró, döntési vagy képviseleti joggal nem rendelkező munkavállalók személyes adatait, valamint a dokumentumokon szereplő valamennyi névaláírást takarja ki: a D. fejlesztés második üteméről, a N. Parkról, az Terv 2. koncepcióról és az C. Zrt-ben való kötvényjegyzésről szóló kuratóriumi előterjesztéseket és határozatokat, az ezeket a kérdéseket tárgyaló kuratóriumi ülések jegyzőkönyveit, beleértve az elektronikus határozathozatalról készült jegyzőkönyveket, a kötvényjegyzésekről szóló felügyelőbizottsági vizsgálati dokumentumokat, az ezeket a kérdéseket tárgyaló felügyelőbizottsági ülésekről készült jegyzőkönyveket azzal a korlátozással, hogy az Terv 2. koncepció kapcsán a Neumann Innovációs és Technológiai Park című megvalósíthatósági tanulmányát és ehhez kapcsolódó tudományos és üzleti tervének kiadását jogosult megtagadni. Ugyanezen határidőn belül és módon adjon tájékoztatást arról, hogy az Alapítvány működésének kezdete óta a felügyelőbizottság vizsgálatot folytatott-e le és azoknak mi volt a tárgya. Az alperest 857.250 forint elsőfokú perki költségben marasztalta.

[19] Határozatának indokolásában ismertette az ügghöz kapcsolódó jogszabályhelyeket.

[20] Ezt követően első lépésben azt vizsgálta, hogy a felperes által kiadni kért adatok közérdekűnek, az alperes pedig közfeladatot ellátó szervnek minősül-e, továbbá hogy ténylegesen kezeli-e az igényben megjelölt közérdekű adatokat. Utalt a 3252/2015. (XII.6.) AB határozat indokolásának (28) bekezdésére.

[21] Kifejtette, az Alaptörvény VI. cikk (3) bekezdésében deklarált információszabadság az informáltsághoz való jogot, az információk megszerzésének szabadságát és állami elismerését, biztosítását jelenti, ami azért lényeges, mert az információk szabad áramlása különösen a közhatalom és az állami szervek átláthatósága körében alapvető jelentőségű. Rámutatott, kizárólag azok az adatok tartoznak az Infotv. 3. § 5. pontja szerinti közérdekű adatok körébe, amelyek az Infotv. hatálya alá tartozó szervek tevékenységére vonatkoznak, közfeladatok ellátásával összefüggésben keletkeznek és megismerésük biztosítja a közügyek átláthatóságát.

[22] A (alperes neve) Alapítványról, a (alperes neve) Alapítvány és a (egyetem neve) Egyetem részére történő vagyonyjuttatásról szóló 2020. évi XXXVI. törvény (a továbbiakban: NJEAtv.) 1. § (1) bekezdése, 5. § (1) bekezdése és a közfeladatot ellátó közérdekű vagyonykezelő alapítványokról szóló 2021. évi IX. törvény (a továbbiakban: KEKVAtv.) 1. §

(1) bekezdése, 5. § (1) bekezdése, valamint 1. számú mellékletének 19. pontja alapján megállapította, hogy az alperesi alapítvány teljes egészében közvagyonnal gazdálkodik, a részére az MJEAtv. 3-5. §-ával juttatott vagyon nemzeti vagyon, tehát az alperes közfeladatot lát el és közpénzt kezel, így a tevékenységéhez, a feladat- és hatásköréhez kapcsolódó minden adat közérdekű adatnak minősül. Erre tekintettel a felperes az Infotv. 26. § (1) bekezdése és 28. § (1) bekezdése alapján jogosult volt az alpereshez fordulni a hivatkozott projektekhez kapcsolódó dokumentumok és mellékletek kiadása iránt.

[23] Ezt követően az adatszolgáltatás részbeni korlátozásának megalapozottságát vizsgálta. Rámutatott, a felperes az Infotv. 28. § (1) bekezdése szerinti pert megelőző kötelező előzetes eljárást lefolytatta, az alperes korlátozott adatszolgáltatása miatt jogszerűen terjesztette elő keresetét, kereshetőségi joga fennáll.

[24] Ezután az adatszolgáltatás megtagadás jogcímét és tartalmi indokoltságát tette vizsgálat tárgyává, amelynek részét képezte az is, hogy csak a feltétlenül szükséges mértékben került-e sor a közérdekű adatszolgáltatás megtagadására. Ennek kapcsán előrebocsátotta, hogy a kért adat kiadásának megtagadása jogszerűségét és a megtagadás indokait a perben az alperes volt köteles bizonyítani.

[25] *A személyes adatokat* illetően a következőket fejtette ki:

Idézte az Alkotmánybíróság 3254/2018. (VII.17.) AB határozatát: az Infotv. 26. § (2) bekezdésében közérdekből nyilvános adatként nevesített személyes adatok az Infotv. 26. § (1) bekezdése alapján főszabályként nyilvánosak, megismerhetőségüket erre irányuló adatigény esetén biztosítani kell. Emellett a Kúria számos határozatában kifejtette, hogy a közfeladatot ellátó szerv feladat- és hatáskörében eljáró személyek köre nem szűkíthető a vezetőkre, illetve a vezető állású személyek körére, az Infotv. 26. § (2) bekezdése ugyanis a közfeladatot ellátó szerv feladat- és hatáskörében eljáró személyek körének meghatározása során nem utal arra, hogy kizárólag a képviseleti joggal felruházott munkavállalók lennének ide sorolhatók. Így az az alperesi alapítványnál a vezető tisztséget betöltő személyeken túl számos olyan munkavállaló lehet, akik ugyan nem jogosultak az alperes képviseletére, mégis a közfeladatot ellátó szerv feladat- és hatáskörében eljáró személyeknek minősülnek. Megítélése szerint a csatolt dokumentumokban szereplő azon személyek nevének, aláírásának és szignójának kitakarása indokolt volt, akik nem az alperes feladat- és hatáskörében eljáró, döntési vagy képviseleti jogosultsággal rendelkező munkavállalók. Az ő személyes adataiknak a nyilvánosságra hozatala nem felelne meg a célhoz kötött adatkezelés követelményének. Ugyanakkor az alperestől különböző közfeladatot ellátó szervek vezetőinek nevei közérdekből nyilvános adatok, mert azáltal, hogy az üléseken jelen voltak, kifejtették a véleményüket, közreműködtek az alperes közfeladatának ellátásában, az ehhez társuló döntéshozatali folyamatban.

[26] *A döntések megalapozását szolgáló adatokra* történt hivatkozással összefüggésben idézte az Infotv. 27. § (5) és (6) bekezdését, valamint 30. § (5) bekezdését. Az Alkotmánybíróság 3070/2019. (IV.10.) számú határozatából kiemelte, hogy a döntés megalapozását szolgáló adatnak konkrét döntéshozatali eljáráshoz kell kapcsolódnia; a dokumentum egésze – tartalmától függetlenül – nem minősíthető döntést megalapozó

adatnak, az iratelv helyett az adatelvet kell alkalmazni; az adatkezelő nem hivatkozhat ún. „kényelmi” szempontokra, az adatigénylést elutasító döntést tartalmilag is indokolni kell.

[27] Az alperesnek azzal a hivatkozásával szemben, hogy az C. Zrt-ben való kötvényjegyzésre, az azzal szoros összefüggésben álló D. fejlesztés II. ütemére, az Terv 2.ra és a Terv 1.ra vonatkozó adatok egy része korábbi döntések megalapozását szolgálta, illetve jövőbeli döntések előkészítéséhez kapcsolódik kifejtette, önmagukban sem a folyamatban lévő, sem a jövőben tervezett döntések nem képezhetik az információs szabadság korlátját. Hangsúlyozta a már meghozott döntések megismerhetőségét. A döntéshozatalt követően előtérbe kerül az átlátható, korrupciómentes, társadalmilag kontrollált közigazgatás kialakításával és a közigazgatás által gyűjtött információ újrafelhasználásával szembeni igény. A közigazgatás jogszerűségének, hatékonyságának és demokratikus működésének ellenőrzését, valamint az információk újrahasznosítását a közérdekű információkhoz való hozzáférés teszi lehetővé. Ugyanakkor a jövőbeli döntések előkészítésére vonatkozó hivatkozást is szűken kell értelmezni, mert a szervezet működése, döntéshozatali rendje szükségképpen több, egymásra épülő döntés sorozatából áll. Mivel a múltbéli döntések mindig valamely későbbi döntés alapjául szolgálnak, ezen adatok folyamatos visszatartása az információs szabadság indokolatlan korlátozását eredményezné.

Utalt az Infotv. 30. § (5) bekezdésére, a közérdekűségi tesztre, amely szerint a közérdekű adat kiadását abban az esetben lehet megtagadni, ha a megtagadáshoz nagyobb súlyú közérdek fűződik, mint az igény teljesítéséhez. Rámutatott, az információs szabadság oda is vezethet, hogy a közpénzek felhasználása és ezzel kapcsolatosan az alperesi alapítvány működésének, döntéshozatalának az átláthatósága nem kellően biztosított.

Az alperes által eredetben, kitakarítás nélkül csatolt okirati bizonyítékok és az érdemi védekezés összevetése alapján megállapította, a konkrét adat és a döntéshozatali folyamat közötti kapcsolat nem igazolt, az információ megismeréséhez való jog korlátozása nem indokolt. Kifejtette, az alperesnek a kötvényvásárlással kapcsolatos korábbi, vitatható döntései és az ezekkel összefüggő jövőbeli tárgyalások kapcsán a közvagyon védelme és a közpénzekkel való gazdálkodás átláthatósága éppen azt követeli meg, hogy a már meghozott és a jövőben tervezett döntésekhez kapcsolódó információk, adatok megismerhetővé váljanak, a jövőbeli döntések ellenőrizhetőek és átláthatóak legyenek.

Ugyanez az átláthatósági elvárás vonatkozik az C. kötvénybefektetéshez szorosan kapcsolódó Terv 2., a D. II. fejlesztésére és a Terv 1.ra is, mert a múltbéli döntések megismerhetősége nem korlátozható, a jövőbeliek kapcsán folytatott tárgyalások esetében pedig a közérdekű adatok megismerhetőségéhez erősebb érdek fűződik. Megjegyezte, a közbeszerzési folyamatok átláthatósága szempontjából ez egyébként is fontos. Utalt arra, hogy az Terv 2. projekt az alperes nyilatkozata szerint is egy lezárt stratégiai döntés, az alperes kuratóriuma jóváhagyta a beépítési koncepciótervet.

A Terv 1. esetében egyetértett az alperes azon védekezésével, miszerint a benyújtott pályázati anyag üzleti titkot képez, emiatt annak konkrét tartalma védelmet élvez. Ugyanakkor a pályázaton való indulással kapcsolatban keletkezett adatok, alperesi döntések nem esnek korlátozás alá.

[28] Az üzleti titokra történt hivatkozást illetően az alábbiakat fejtette ki:

Az Alaptörvény 39. cikk (2) bekezdésére, az Üttv. 1. § (1) bekezdésére és az Infotv. 27. § (3) bekezdésére hivatkozva kifejtette, az alperesnek mint adatkezelőnek kellett bizonyítani, hogy az általa üzleti titoknak minősített adat megfelel a törvényi definíciónak. A bizonyítás középpontjában két kérdés vizsgálendő: egyrészt hogy az adatok eltitkolásához az adatkezelőnek valóban méltányolható érdeke fűződik-e, másrészt hogy az adat relatíve titkos-e, vagyis még nem vált-e közkinccsé. Ha bizonyítást nyer, hogy az üzleti titokként megjelölt adatok megőrzéséhez jogos érdeke fűződik, az adatkezelőnek azt is bizonyítania kell, hogy az üzleti adat nyilvánosságra hozatala aránytalan érdeksérelmet jelentene a számára. Ezt nem elég általánosan megindokolnia, hanem részletesen alá kell támasztania, hogy annak nyilvánosságra hozatala pontosan milyen gazdasági érdeket sértene és a nyilvánosságra hozattal elszenvedett érdeksérelm miatt tekinthető aránytalanak az információ nyilvánosság előli elzárásához képest. Az üzleti titokká minősítéshez elengedhetetlen feltétel, hogy az adat nyilvánosságra hozatala a jogosult jogos pénzügyi, gazdasági piaci érdekét sértse vagy veszélyeztesse. Ha ezeket az adatkezelő nem tárja a bíróság elé, az érdekmérlegelés nem végezhető el.

A Terv 1.kal kapcsolatosan készített pályázati anyagot illetően megalapozottnak találta az üzleti titokra történt hivatkozást, mert a még el nem bírált pályázati anyag és a hozzá kapcsolódó dokumentum idő előtti nyilvánosságra hozatala súlyosan veszélyeztetné az alperes versenyhelyzetét, gazdasági érdekét. A pályázaton való indulással kapcsolatban keletkezett adatok, ehhez fűződő alperesi döntések viszont nem esnek korlátozás alá.

[29] Az alperesnek a *folyamatban lévő eljárásokra* történt hivatkozásával kapcsolatosan idézte az Állami Számvevőszékről szóló 2011. évi LXVI. törvény (a továbbiakban: Ásztv.) 32. § (1), (3), (4) bekezdéseit, a Be. 107. § (1) bekezdését, 109. § (1) bekezdését, 110. § (1)-(2) bekezdését.

Rögzítette, hogy az ÁSZ tájékoztatta az elsőfokú bíróságot, az alperestől két alkalommal kért be adatokat, és a bíróság által megküldött okiratok közül a megjelölt dokumentumok nála nem fellelhetőek. Az ÁSZ jelentés nyilvánosságra hozatala 2026 tavaszán-nyarán várható. Arról azonban nem tudott információt nyújtani, hogy az alperes által csatolt dokumentumokban szereplő adatok milyen mértékben fognak nyilvánosan megismerhetővé válni.

A Készenléti Rendőrség Nemzeti Nyomozóiroda pedig arról nyújtott tájékoztatást, hogy a Fővárosi Főügyészség ügyészi utasításában foglaltak szerint a megküldött iratok nyilvánosságra hozatala korlátozható. A korlátozás a büntetőeljárásban tervezett kényszerintézkedések (lefoglalás) foganatosítása miatt szükséges, mert az alperes gazdálkodásával kapcsolatos iratok bizonyítási eszközök.

A tájékoztatásokból az elsőfokú bíróság megállapította, hogy egyik hatóság sem hivatkozott saját eljárása integritásának védelmére, csak általánosságban utaltak hatósági, illetve bűnüldözési érdekre. A tájékoztatásokból nem derült ki, hogy a bíróság által megküldött adatok közül melyeknek van olyan jelentősége az eljárás adott fázisában, ami

megismerhetőségük korlátozását indokolja. A két eljárásra hivatkozással ezért a közérdekű adatszolgáltatás nem korlátozható.

Rámutatott arra is, hogy a hatóság válaszát a bíróságnak mérlegelnie kell, önmagában az, hogy a kiadással érintett iratok az ÁSZ felügyeleti eljárása vagy büntetőeljárás iratanyagát képezik, nem alapozzák meg a korlátozást.

[30] A kifejtettekre tekintettel a rendelkező részben foglaltak teljesítésére kötelezte az alperest az 1. és 2. pontban írt közérdekű adatokat illetően.

[31] A kereset 3. pontja kapcsán azt állapította meg, hogy az alperes külön tájékoztatást tartalmazó adatot nem szolgáltatott, azzal viszont, hogy felügyelőbizottsági jegyzőkönyveket csatolt, még a tájékoztatásadásnak nem tett eleget. Emiatt az erre irányuló kereseti kérelmet is megalapozottnak találta.

[32] A pervesztes alperest a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 82. §-a alapján a felperes által felszámított ügyvédi munkadíj megfizetésére kötelezte.

[33] Rögzítette, hogy az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 57. § (1) bekezdés o) pontja alapján az eljárás illetékmentes.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[34] Az elsőfokú ítélet ellen az alperes fellebbezett. Elsődlegesen a Pp. 381. §-a szerinti hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását, másodlagosan – eshetőlegesen – az elsőfokú ítélet Pp. 383. § (1)-(2) bekezdései alapján történő, tartalmában részbeni megváltoztatását és a kért adatok korlátozott kiadására kötelezését kérte kitakarva a megküldött dokumentumokban az alperes feladat- és hatáskörében nem eljáró, döntési vagy képviseleti joggal nem rendelkező munkavállalók és személyek személyes adatait, valamennyi névaláírást, továbbá a döntések megalapozását szolgáló adatokat. Emellett a felperest a felmerült perköltségekben is marasztalni kérte.

[35] Indokolása szerint mint az általa működtetett és fenntartott egyetem útján közfeladatot ellátó szerv az Infotv. alanya, ekként a tevékenységére vonatkozóan, azzal összefüggésben keletkezett információk az Infotv. szerinti, a nyilvánosság számára megismerhető közérdekű adatok. Kifejtette, annak ellenére, hogy az Alaptörvény is nevesíti a közérdekű adatok megismerésének jogát, lehetséges az adatok nyilvánosságának korlátozása. Az Infotv. 27. § (2) bekezdés c) pontja szerint ilyen ok, amikor törvény korlátozza azt bűncselekmények üldözése, vagy megelőzése érdekében. A felperes által megismerni kért információk, azok közül is kifejezetten az alperes C. Zrt-ben való kötvényjegyzésével kapcsolatos adatok egy folyamatban lévő büntetőeljárás részét képezik, ezáltal a büntetőeljárás vagy az egyes eljárási cselekmények eredményessége, folyamatossága, zavartalansága nem veszélyeztethető, márpedig ha nyilvánosságra kerülnek, közbeszéd tárgyává válnak, a sajtó reakciója által társadalmi megítélés alá kerülnek, ami ilyen

eredménnyel járhat. Kiemelte, a Kúria Pfv.IV.20.455/2015/4. számú ítélete szerint a kiadás megtagadásának megalapozottságát az Infotv. 31. § (2) bekezdése alapján a büntetőeljárás pusztá tényén túl is igazolni lehet akár olyan tartalmú bizonyítási indítvány előterjesztésével, amely a hatóságnak az adatok eljárás során való megismerhetőségére vonatkozó nyilatkoztatására irányul. Ha a büntetőeljárást folytató hatóság az adatok teljeskörű kiadhatósága mellett foglal állást, úgy az információ nyilvánosságra hozatala a büntetőeljárás érdemben nem befolyásolja, tehát az adatok kiadhatóak. Véleménye szerint a Kúria döntéséből kiolvasható az is, hogy a nyomozóhatóság állásfoglalásával lehet bizonyítani azt, hogy az adatoknak a büntetőeljárás során olyan jelentősége van, amely a kiadást alappal korlátozza.

[36] Jelen esetben a Készenléti Rendőrség Nemzeti Nyomozóiroda úgy nyilatkozott, hogy a megkeresésben szereplő iratok nyilvánosságra hozatala a büntetőeljárásra tekintettel „korlátozható”. A korlátozásra azért van szükség, mert a hatóság az érintett iratokat kényszerintézkedés alá kívánja vonni és a büntetőeljárásban bizonyítási eszközként figyelembe venni. Álláspontja szerint ezzel a nyilatkozattal megfelelően bizonyította a folyamatban lévő büntetőeljárást, egyidejűleg az C. Zrt-ben való kötvényjegyzésével kapcsolatos valamennyi adat kiadhatóságának jogszerű korlátozását. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság ennek ellenére az ezzel kapcsolatos adatok teljes megismerhetősége mellett döntött, figyelmen kívül hagyva a nyomozóhatóság nyilatkozatát, amelynek következtében nemcsak a hivatkozott kúriai ítélettel, hanem az Infotv. rendelkezéseivel is ellentétes döntést hozott.

[37] Nem értett egyet az elsőfokú bíróságnak azzal a megállapításával, hogy a nyomozóhatóság csak általánosságban jelentette ki az információk megismerésének korlátozhatóságát, nem jelölte meg pontosan azon adatokat, amelyeknek a büntetőeljárásra figyelemmel indokolt a korlátozása. Megítélése szerint nem elvárható a hatóságtól, hogy részletesen, adatról-adatra, iratról-iratra támassza alá az egyébként egyértelműen kifejezett álláspontját. (Megjegyezte, az elsőfokú bíróság sem vizsgálta ilyen részletességgel a kitakarások jogszerűségét.) Hangsúlyozta, a Kúria sem azt fogalmazta meg, hogy a büntetőeljárással érintett adatkör csak a hatóság erre irányuló részletes, indokolással ellátott nyilatkozata alapján korlátozható jogszerűen, hanem azt, hogy bizonyítási kötelezettségének az adatkezelő pusztán a nyomozóhatóság állásfoglalásának kikérésére irányuló indítvánnyal eleget tesz. Úgy vélte, a nyomozóhatóság nyilatkozata alapján az elsőfokú bíróságnak az adatok korlátozhatósága mellett kellett volna döntenie. Utalt arra is, hogy a nyomozóhatóságnak nem feladata a per érdemi elbírálása, így nem várható el tőle, hogy az érintett adatokat egyesével megjelölve döntsön a kiadhatóságukról. Állásfoglalása egyfajta szakértői véleménynek tekinthető, ami alapvetően meghatározza a per vég(minisztérium neve)enetelét, de a bíróság jogkörét nem vonhatja el. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság bár megkereste a nyomozóhatóságot, a nyilatkozatát végül mégis figyelmen kívül hagyta.

[38] Mindezekon túl állította, a Nemzeti Nyomozóiroda által hivatkozott kényszerintézkedésre azóta sor került, azt az alperes székhelyén 2026. május 27-én foganatosították, ekkor a működése körében keletkezett 2021-2025. közötti időszakra vonatkozó teljes iratanyagot átadta. Véleménye szerint ez a tény is az alperesi álláspontot erősíti.

[39] Tévesnek tartotta az elsőfokú ítéletnek azt a megállapítását, hogy mivel az alperes az eljárásban hatóságként nem vesz részt, a jogszabályi korlátokra sem hivatkozhat alappal. Úgy vélte, ez sem az Infotv.-ből sem az irányadó joggyakorlatból nem vezethető le. A szabályozás egyik alapvető kiindulópontja ugyanis az adatelv, amelynek értelmében a nyilvánosság tárgya maga az adat, megismerhetősége ezért nem az adatot kezelő szervhez, vagy az adatot tartalmazó irathoz kötődik, hanem magához az adathoz. A korlátozási okok megkerüléséhez, végső soron pedig a jogintézmény kiüresedéséhez vezethetne, ha a nyomozóhatóság által korlátozhatónak minősített, illetve általa jogszerűen visszatartható információk egy másik adatkezelőn keresztül mégis hozzáférhetővé válnának a nyilvánosság számára. Ezzel összefüggésben utalt a Kúria BH2024. 208. számon közzétett eseti döntésére, amelyben kifejtette, hogy az egyes bírósági eljárásokban alkalmazandó eljárási törvényeknek az eljárás iratainak megismerését korlátozó rendelkezései egyben az Infotv.-ben meghatározott, a közérdekű és közérdekből nyilvános adatok megismerését törvényben korlátozó rendelkezéseknek tekinthetők. Véleménye az volt, az elsőfokú bíróság a Kúria által védendőnek minősített érdeket figyelmen kívül hagyta.

[40] Továbbra is fenntartotta az Infotv. 27. § (2) bekezdés e) pontjára való hivatkozását és kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság az ÁSZ nyilatkozatát, valamint a jelenleg is folyamatban lévő vizsgálata tényére sem volt tekintettel a döntése során. Megismételte: ha a hatóság nem ad kifejezett és kétségmentes felhatalmazást a dokumentumok nyilvánosságra hozatalára, azt úgy kell értelmezni, hogy azok nem adhatók ki közérdekű adatigénylés keretében. Jelen esetben az ÁSZ 2025. december 9-i nyilatkozatának – különösen 3-4. pontjának – tartalmából az következik, hogy a vizsgálat tartama alatt nem tudott felhatalmazást adni annak tárgyát képező dokumentumok nyilvánosságra kerülésére.

[41] Felhívta a figyelmet arra is, hogy az ÁSZ megjelölte azon dokumentumok körét, amelyek nála nem fellelhetők, ami éppen azt támasztja alá, hogy a perben jelentős további iratanyag a birtokában van, amit jelenleg is felhasznál. A kért adatok tehát olyan, folyamatban lévő ellenőrzés tárgyát képező iratanyag részei, amelyből az ÁSZ jelenleg is dolgozik, ezért nyilvánosságra hozataluk csak később történhet. Idő előtti megismerhetővé tételük alkalmas lenne a vizsgálat veszélyeztetésére. Rámutatott, a Kúria Pfv.IV.21.264/2023/6. számú döntése elvi élel mondja ki, hogy az ÁSZ jelentésének közzétételéig az eljárásában érintett közérdekű, vagy közérdekből nyilvános adat megismerhetősége az Infotv. 27. § (2) bekezdés e) pontja alapján jogszerűen korlátozható. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság ezzel ellentétes döntést hozott.

[42] Azzal a védekezésével kapcsolatban, hogy a megismerni kért adatok jól meghatározható része korábbi döntések megalapozását szolgálta, illetve jövőbeli döntések előkészítéséhez kapcsolódik, kifogásolta az elsőfokú ítéletnek azt a következtetését, miszerint nem igazolta a konkrét adat és a döntéshozatali folyamat közötti kapcsolatot. Utalt e tárgyban tett tényelődásaira, 2025. november 3-i perfelvételi nyilatkozatára és az ahhoz P.13/A/5. szám alatt csatolt mellékletben írtakra arról, hogy melyik adat milyen döntéshozatali eljáráshoz kapcsolódik. Kiemelte, ezeken túl hivatkozott a következetes joggyakorlatra és elvégezte az Infotv. 30. § (5) bekezdéséből fakadó közérdekűségi tesztet, amelyből megállapítható, hogy valóban mérlegelte, mely adatokat takarja ki. Magatartása megfelelt a jogszabályi követelményeknek, amelyek a döntés megalapozását szolgáló adatok korlátozott megismerését teszik lehetővé, mert tartalmilag indokolta, hogy pontosan milyen folyamatban lévő eljárásban meghozandó döntés megalapozását szolgálják az adott információk és azt is előadta, hogy kiadásuk mennyiben befolyásolja a döntés meghozatalát, miképp veszélyezteti

a folyamat lezárását. Érvéle szerint, ha így tesz, akkor az Infotv. 27. § (5)-(6) bekezdései, valamint 30. § (5) bekezdése alapján nem lehet jogellenes az érintett adatok megismerésének korlátozása, így a közzétételüket sem lehet elrendelni. Hangsúlyozta, az Alkotmánybíróság 3069/2019. (IV.10.) AB határozata szerint a jogalkotó a döntéslőkészítő és döntések megalapozását szolgáló adatok korlátozott megismerhetősége körében nem követeli meg annak egyértelmű megállapíthatóságát, hogy a törvényes működési rend megzavarása, vagy a feladat- és hatáskör illetéktelen külső befolyásolása minden kétséget kizáróan, bizonyosan be fog következni, elegendő a veszélyeztetés fennállta.

[43] A továbbiakban levezette: mivel az elsőfokú bíróság úgy rendelkezett, hogy a kiadni köteles iratokból a feladat- és hatáskörében nem eljáró, döntési, vagy képviselési joggal nem rendelkező munkavállalók személyes adatait takarja ki, a P.13/A/4. számú nyilatkozatban előadott valamennyi kitakarási jogszerű, mert azok indoka minden esetben az volt, hogy az érintett személy nem az alperes feladat- és hatáskörében járt el. Az elsőfokú bíróság azon álláspontjával szemben, hogy az alperestől különböző közfeladatot ellátó szervek vezetőinek nevei közérdekből nyilvános adatok, mert azáltal, hogy az alperes ülésein jelen voltak és kifejtették a véleményüket, közreműködtek közfeladatának ellátásában, az ehhez társuló döntéshozatali folyamatban, kifejtette, attól, hogy valaki az alperes kuratóriumi, vagy felügyelőbizottsági ülésén részt vesz, illetőleg a nevét a jelenlévők megemlíti, nem válik a feladat- és hatáskörében eljáró személlyé. Neve és személyes adatai ezért nem lehetnek a nyilvánosság számára megismerhetők.

[44] Megítélése szerint amiatt, hogy az elsőfokú bíróság mindezeket figyelmen kívül hagyta, érdemben nem vizsgálta, indokolt az új eljárásra utasítása.

[45] Érvelt azzal is, hogy az elsőfokú bíróság ítélete sérti a Pp. 346. § (5) bekezdését, mert nem tér ki a konkrét kitakarásiakra, az azok körében előadott egyes védekezésekre még csak utalásokat sem tesz.

[46] Az elsőfokú ítélet további hibájaként róta fel, hogy annak [50] bekezdése ellentétben áll a rendelkező részben szereplő megállapítással, abból ugyanis nem derül ki, hogy az elsőfokú bíróságnak mi volt a szándéka az alperestől különböző közfeladatot ellátó szervek vezetői neveinek közérdekből nyilvános adattá minősítésével. Nem állapítható meg az sem, hogy ezeket az adatokat valójában kiadni rendelte-e, avagy sem. Az ellentmondás abból fakad, hogy e személyek személyes adatait az elsőfokú ítélet rendelkező része kitakarni rendeli, ezzel szemben indokolásában az alperestől különböző közfeladatot ellátó szervek vezetőinek neveit közérdekből nyilvános adatoknak minősíti annak ellenére, hogy ők értelemszerűen nem az alperes feladat- és hatáskörében eljáró személyek.

[47] Perköltséget a 17/2024. (XII.9.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése alapján igényelt azzal, hogy áfa fizetésére köteles.

[48] A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult. Másodfokú perköltséget a 17/2024.(XII.09.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján, a költségjegyzékben felszámított összegben igényelt azzal, hogy jogi képviselője áfa fizetésére köteles.

[49] Elsőként *eljárásjogi védekezését* terjesztette elő.

Kiemelte, az elsőfokú ítélet nem pusztán a felek jogi érvelésére, hanem a bizonyítási eljárásra, a teljes iratanyag tartalmi vizsgálatára és a per során beszerzett bizonyítékokra épül, ezért a hatályon kívül helyezésére irányuló fellebbezési kérelem megalapozatlan. A közérdekű adatok kiadása iránti perekben fokozottan igaz, hogy a másodfokú eljárás rendeltetése az elsőfokú eljárás eredményének a szükséges körben történő korrigálása vagy a bizonyítás kiegészítése, mert e soron kívül intézendő pertípusban az igényelt információk időszerűsége kiemelt jelentőségű. Álláspontja szerint azonban jelen esetben erre sincs szükség, az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékokat okszerűen mérlegelte, a tényállást helyesen állapította meg és abból helytálló jogi következtetéseket vont le.

[50] Másodikként az *adatok büntetőeljárásra tekintettel történő korlátozását* illetően fejtette ki álláspontját.

Véleménye szerint az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a büntetőeljárásra történő hivatkozás önmagában nem alapozza meg a közérdekű adatok nyilvánosságának korlátozását. Utalt a Kúria Pfv.21.113/2016/5. számú precedensképes határozatára, amely (minisztérium neve)ondja, hogy a közérdekű adatokat tartalmazó dokumentumoknak a büntetőeljárás irataihoz csatolása nem teszi automatikusan jogszerűvé az adatkiadás megtagadását. Emellett tartalmazza azt is, hogy bár a nyomozó hatóság megkereshető annak tisztázása érdekében, hogy az adatok nyilvánosságra kerülése veszélyezteti-e a büntetőeljárás eredményességét, válasza mégis csupán a bíróság egyik mérlegelési szempontja lehet. A bíróságnak önállóan kell megvizsgálnia, hogy az Infotv. 27. § (2) bekezdés c) pontjában meghatározott korlátozási ok a konkrét adatok tekintetében ténylegesen fennáll-e. Amennyiben a hatóság válasza kötné a polgári bíróságot, úgy sérülne az alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében biztosított bírósági jogorvoslati jog.

Megjegyezte, az elsőfokú bíróság jogértelmezése összhangban áll az Alkotmánybíróság 3177/2022.IV.22.) AB határozatában lefektetett értelmezéssel is, amely szerint a nyomozó szerv nyilatkozata a bűnüldözési érdek fennállásáról fontos, akár döntő jelentőségű bizonyíték is lehet, de nem teszi mellőzhetővé a bíróság tartalmi vizsgálati kötelezettségét. Ha a nyilvánosság korlátozásának szükségességét és arányosságát illető mérlegelés nem elsősorban a dokumentumok tartalmán, hanem kizárólag egy hatóság nyilatkozatán alapul, akkor a bírósági felülvizsgálat formálissá válik. Az AB határozat a bűnügyi érdekre alapozott jogkorlátozás vonatkozásában is megerősítette az adatelvet, az iratelv formai és automatikus alkalmazása tilos. Az információszabadság korlátozására felhatalmazó törvények is csak adatok, nem pedig teljes dokumentumok zártságát alapozhatják meg. Az általános jellegű hatósági nyilatkozatból nem állapítható meg, hogy az igényelt adatok közül pontosan melyek bírnak olyan jelentőséggel a büntetőeljárás adott szakaszában, ami miatt ténylegesen indokolt megismerhetőségük korlátozása.

A felperes rámutatott: a jelen ügy tényállása megfeleltethető az Alkotmánybíróság által vizsgált esetnek. Ebben a perben a Készenléti Rendőrség Nemzeti Nyomozó Irodája általánosságban nyilatkozott arról, hogy az érintett iratok nyilvánosságra hozatala korlátozható, amit a tervezett kényszerintézkedés, a lefoglalás végrehajtásával indokolt,

ugyanakkor nem tért ki arra, hogy az egyes dokumentumokban szereplő mely konkrét adatok nyilvánossága milyen módon veszélyeztetné a büntetőeljárás eredményességét. Az elsőfokú bíróság ezért helyesen járt el, amikor a nyilatkozatot a bizonyítékok egyik elemeként értékelte és a szükségességi-arányossági mérlegelést maga végezte el.

Kifejtette, az alperes által hivatkozott másik döntés, a Kúria Pfv.20.455/2015/4. számú precedensképes határozata sem támasztja alá az álláspontját. Abban a Kúria éppen azt mondta ki, hogy önmagában az a körülmény, hogy a kiadni kért közérdekű adatot büntetőeljárásban felhasználják, vagy a nyomozó hatóság részére bekérlik, nem eredményezi automatikusan a nyilvánosság korlátozhatóságát. Ez a döntés rögzíti azt is, hogy az adatkezelőnek azt kell bizonyítania, a konkrét ügyben a konkrét adatok nyilvánossága ténylegesen veszélyeztetné a büntetőeljárás eredményességét. A Kúria tehát megszorítóan értelmezte az Infotv. 27. § (2) bekezdés c) pontjában foglalt korlátozási okot.

Jelen perben a nyomozóhatóság leveléből kitűnik, hogy a korlátozás indoka a lefoglalás sikeres végrehajtásának biztosítása volt, amely kényszerintézkedés azóta megtörtént. Megállapítható, hogy a büntetőeljárási érdek az adatigényléskor nem állt fenn, illetve a másodfokú eljárásban már megszűnt. A lefoglalást nem akadályozta, hogy az iratok az eljáró hatóságoknak is a birtokában voltak. Véleménye szerint az üggyel kapcsolatos álláspontját alátámasztja a Fővárosi Ítéltábla Pf.20.002/2026/7. számú ítéletének [11] bekezdése is.

Hangsúlyozta, demokratikus jogállamban nem tekinthető az információszabadság szükséges és arányos korlátozásának az a megoldás, ami a közérdekű adatok megismerését egy folyamatban lévő büntetőeljárás teljes időtartamára kizárja. Az ezzel ellentétes álláspont kiüresítené a közpénzek felhasználásának átláthatóságát és a közérdekű adatok megismeréséhez való alapjog érvényesülését.

Utalt az Emberi Jogok Bíróságának gyakorlatára is, amely szerint a sajtó feladata a közhatalom működésének és a közpénzek felhasználásának ellenőrzése. Ahhoz, hogy e szerepét betölthesse, ténylegesen hozzá kell férnie a közügyek megvitatásához szükséges információkhoz. A hozzáférés indokolatlan akadályozása a nyilvános vita korlátozását, végső soron a cenzúra egyik formáját jelenti. Az ellenőrző funkció hatékony gyakorlása nélkül nem biztosítható sem a közélet átláthatósága, sem a közpénzek felelős felhasználásának társadalmi kontrollja.

A jelen ügyben ezeknek az elveknek különös súllyal kell érvényesülniük.

Az adatigénylés több tíz-, illetve százmilliárd forint közpénz felhasználásával, valamint azzal összefüggésben felmerült esetleges jogsértések és korrupciós kockázatok feltárásával kapcsolatos kiemelkedő jelentőségű közügy.

Rámutatott, az alperes által hivatkozott BH2024. 208. számú eseti döntés az Infotv. és az Ákr. viszonyát elemzi, a közigazgatási hatósági eljárás az információszabadság kapcsolatában ad iránymutatást, így a jelen ügyben nem releváns.

[51] Harmadikként az *ÁSZ eljárására* való alperesi hivatkozással szemben érvelt.

Az alperes fellebbezési okfejtésével szemben véleménye az volt, hogy az ügyben a Kúria Pfv.IV.21.264/2023/6. számú határozata nem irányadó. Abban az ügyben ugyanis az adatigénylés az ÁSZ által a folyamatban lévő ellenőrzés során előállított, illetve rendszerezett munkaproduktumokra irányult, ezért mondta ki a Kúria, hogy a folyamatban lévő ellenőrzés a lezárásáig és a számvevőszéki jelentés nyilvánosságra hozataláig az Infotv. 27. § (2) bekezdés e) pontja szerinti törvényi korlátozást alapozhat meg. A jelen perben viszont a felperes olyan dokumentumok és adatok kiadását kérte, amelyek az alperesnél eleve rendelkezésre álltak, tőle származnak vagy nála keletkeztek, vagyis nem az ÁSZ ellenőrzési tevékenységének eredményeként jöttek létre. Az ÁSZ nyilatkozata is éppen azt támasztja alá, hogy az ellenőrzés folyamatban léte önmagában nem eredményezheti azon adatok megismerhetőségének kizárását, amelyek az ellenőrzéstől függetlenül is közérdekű vagy közérdekből nyilvános adatoknak minősülnek. Ellenkező értelmezés esetén elegendő lenne, hogy az ÁSZ egy másik szervnél keletkezett iratot bekérjen vagy vizsgáljon ahhoz, hogy annak megismerhetősége akár évekre felfüggesztésre kerüljön. Ez azonban sem az Ásztv. 27. § (5) bekezdésének céljából, sem a hivatkozott kúriai döntésből nem következik. Az ellenőrzés pusztá ténye nem zárja ki automatikusan az ellenőrzött szervnél egyébként is meglévő közérdekű vagy közérdekből nyilvános adatok nyilvánosságát.

Álláspontjának alátámasztásául hivatkozott a 6/2016. (III.11.) AB határozatra, amely szerint az információszabadság korlátozása nem alapulhat formális jogcímenek, annak szükségességét minden esetben konkrét, tartalmi vizsgálatnak kell alátámasztania. Alkotmányellenes az a jogértelmezés, amely egy dokumentumot vagy adatkört tényleges tartalmának vizsgálata nélkül generálisan von el a nyilvánosság elől.

Megítélése szerint jelen ügyben tartalmi igazolás nem történt. Az ÁSZ mindössze a folyamatban lévő ellenőrzés tényéről és annak várható befejezési időpontjáról adott tájékoztatást, ami önmagában nem igazolja az alapjog korlátozásának szükségességét.

Az alperes azon érvelése pedig, hogy az Infotv. szerinti korlátozást akkor is alkalmazni kell, ha az ÁSZ kifejezetten nem nyilatkozik annak indokoltságáról, nem egyeztethető össze az Alaptörvény VI. cikk (2) bekezdésében biztosított alapjog alkotmányos védelmével. Az információszabadság korlátozása nem vélelmezhető és nem lehet automatikus. Megjegyezte, az ÁSZ már készített jelentést az alperes gazdálkodásával kapcsolatban, ami nyilvánosan elérhető.

[52] Negyediként a *döntéselőkészítő jellegre* történt hivatkozással szemben fejtette ki álláspontját.

Rámutatott, sem a folyamatban lévő, sem a jövőbeli döntések nem képezik abszolút korlátját az információ szabadságnak. Idézte az Infotv. 30. § (5) bekezdését, amely szerint a megtagadás alapját szűken kell értelmezni: a közérdekű adat megismerésére irányuló igény teljesítése csak akkor tagadható meg, ha a megtagadás alapjául szolgáló közérdek nagyobb súlyú a közérdekű adat megismerésére irányuló igény teljesítéséhez fűződő közérdeknél. Jelen esetben – a köztudomású tények okán – a közvagyonnal való felelős gazdálkodáshoz és annak ellenőrzéséhez fűződő közérdek elsődleges mérlegelési szempont a bizalmasságot indokló alperesi érvekkel szemben.

Kiemelte, a döntéshozatalt követően előtérbe kerül az átlátható, korrupciómentes, társadalmilag kontrollált közfeladat-ellátás és a közfeladatot ellátó szervek által gyűjtött információ újrafelhasználásával szembeni igény [12/2004. (IV.07.) AB határozat]. A jövőbeli döntés előkészítésére való hivatkozást szűken kell értelmezni, mivel egy szervezet működése szükségképpen egymásra irányuló döntések sorozatából áll. Ha önmagában az a körülmény elegendő lenne az adatok visszatartásához, hogy a múltbéli vagy jelenlegi információk valamely későbbi döntés alapjául szolgálnak, az az információs szabadság intézményének kiüresedéséhez vezetne. A közérdekű adatok megismerése csak akkor korlátozható, ha az alperes kétséget kizáróan bemutatja, hogy azok nyilvánosságra kerülése konkrétan és közvetlenül azonosítható, valós vagy reálisan bekövetkező sérelmet okozna és ez az érdek a mérlegelés során meghaladja a transzparencia közérdekét. Emellett hangsúlyozta, a nyilvánosság kontrollja nem akadály, hanem gyakran előmozdítója a megalapozott döntéshozatálnak, mivel a közéleti vita ösztönzi a felelős gazdálkodást, feltárja a kockázatokat és korrekciós mechanizmusokat indíthat el.

Az információs szabadság akkor korlátozható, ha az adatelv mentén igazolt, hogy a kérdéses adatkör tartalmilag társul az adatkezelő által igazolt döntéshez vagy döntéshozatali eljáráshoz.

Az alperes által az elsőfokú eljárásban csatolt táblázatból az állapítható meg, hogy az nem számos, egymástól elkülönülő és konkrét döntéshozatali eljárást azonosít, hanem néhány visszatérő, általánosan megfogalmazott témakört ismétel. Az indokolások túlnyomó része az C. kötvényekkel kapcsolatos tárgyalásokra és szerződéses lépésekre, a D. II. beruházásra, az Terv 2. fejlesztésre, a Terv 1. projektre, illetve általánosságban jövőbeli szerződéskötésekre, partnerkiválasztásokra és forrásbevonásokra hivatkozik. Közös jellemzőjük, hogy nem konkrét, ténylegesen folyamatban lévő döntéshozatali eljárásokat és azokhoz közvetlenül kapcsolódó adatokat jelölnek meg, hanem absztrakt, hipotetikus, jövőbeli lehetőségekre utalnak, arra, hogy a jövőben esetleg további döntések születhetnek. Vitatta, hogy a döntéshozatali eljárások a másodfokú eljárás időpontjában egyáltalán még folyamatban vannak, de ettől függetlenül is megállapíthatónak tartotta, hogy az alperes nem teljesítette az Infotv. által megkövetelt egyedi és tartalmi indokolási kötelezettségét.

Kifejtette, még ha egyes adatkörök valóban kapcsolatban állnak is folyamatban lévő vagy jövőbeli döntésekkel, az sem eredményezi automatikusan a nyilvánosság kizárását. Az Infotv. 30. § (5) bekezdése szerinti közérdekűségű tesztet ugyanis minden esetben el kell végezni, amelynek során mérlegelni kell a bizalmassághoz fűződő érdek és a közpénzek átláthatóságához fűződő közérdek súlyát. Jelen esetben a hivatkozott jövőbeli döntések valójában nagyrészt korábbi, vitatható közpénzügyi döntések következményeinek kezelésére irányulnak. Véleménye az volt, a közérdek nem azt kívánja, hogy az ilyen döntések korrekciója a nyilvánosság kizárásával történjen, ellenkezőleg, ezekben az esetekben az erősebb társadalmi ellenőrzés indokolt, mert elősegíti a közpénzekkel való elszámoltatható gazdálkodást. Az Alaptörvény 39. § (2) bekezdéséből fakadó átláthatósági követelmény és az Infotv. 30. § (5) bekezdése szerinti közérdekűségi teszt egyaránt a nyilvánosság elsőbbsége mellett szól.

[53] Ötödikként a *személyes adatok védelmével* kapcsolatos érvelés megalapozatlanságát részletezte.

Fenntartotta azt az elsőfokon is előadott álláspontját, hogy a felek közötti információszimmetria miatt a felperes objektíve nincs abban a helyzetben, hogy egyesével megítélhesse, az érintett személyek milyen szerepet töltek be az alperes közfeladatának ellátásában. Ez csak a jegyzőkönyvek, előterjesztések és az érintettek tényleges tevékenysége alapján dönthető el.

Felhívta a figyelmet a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság (.....) számú vizsgálatában született felszólításra, amit az elsőfokú eljárásban csatolt és amely a jelen per tárgyát képező adatokkal összefüggésben értelmezte a közérdekből nyilvános személyes adatok körét. Eszerint az, hogy egy adott munkakör kapcsolódik-e a közfeladat ellátásához, kizárólag az adatkezelőre irányadó jogszabályok és belső szabályzatok alapján, egyedileg végezhető el. Fő szabály szerint valamennyi olyan foglalkoztatott a közfeladat ellátásában jár el, aki annak megvalósításában közreműködik, csak a technikai jellegű munkakörök képeznek kivételt. Ennek megfelelően a közfeladat ellátásához kapcsolódó munkakörökben foglalkoztatottak neve, beosztása és közpénzből finanszírozott juttatásai közérdekből nyilvános adatok. A jegyzőkönyvekben szereplő minden egyes személyes adat tekintetében igazolni kell ezért, hogy milyen jogi és ténybeli ok indokolja a megismerés korlátozását. Nem a tevékenység (pl. hozzászólás) számít, hanem a jelenlét.

[54] Megjegyezte, a fellebbezés nem támadta a felügyelőbizottság ellenőrzései kapcsán elrendelt adatszolgáltatást.

Az ítéltábla döntése és jogi indokai

[55] A fellebbezés részben alapos.

[56] A polgári eljárásjog egyik legfontosabb alapelve a rendelkezési elv. A fél rendelkezési jogát juttatja kifejezésre a Pp. 2. § (2) bekezdése szerinti kérelemhez kötöttség elve. Ez az elv tükröződik a másodfokú bíróság felülbírálati jogkörének szabályozásánál is: a Pp. 370. § (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy azt a másodfokú bíróság erre irányuló fellebbezési kérelemre, csatlakozó fellebbezésre, ellenkérelemre, ezek korlátai között gyakorolja, ami alól a (2)-(4) bekezdésben írt esetek jelentenek kivételt. Ha a kivételek – köztük a kötelező hatályon kívül helyezés – alkalmazására okot adó körülmény nem merül fel, akkor korlátnak a fellebbezésben a Pp. 371. § (1) bekezdés a)-d) pontjában megjelölt tartalmi követelmények körében előadottak minősülnek. A fellebbező fél tehát azzal, hogy milyen határozott kérelmet milyen indokkal ad elő, kijelöli a másodfokú bíróságtól kért felülbírálat tárgyát és körét. A másodfokú bíróság mindezek alapján a fellebbezés indokaihoz is kötve van (hasonlóan: BH2026. 78. II.).

[57] Az alperes fellebbezésében a másodfokú bíróságtól gyakorolni kért felülbírálati jogkört nem jelölte meg, amire a 2020. évi CXIX. 76. § 10. pontja alapján – amely hatályon kívül helyezte a Pp. 371. § (1) bekezdés c) pontját – nem is volt köteles. Fellebbezése azonban tartalmában a Pp. 369. § (3) bekezdés c) pontja szerinti felülbírálati jogkörnek feleltethető meg.

[58] Miután az ítéltábla megállapította, hogy a kereset nem tartalmaz meg nem engedett tárgyi keresethalmazatot [Pp. 173. § (1) bekezdés], hivatalból vizsgálta, hogy az elsőfokú bíróság követett-e el az ítélet kötelező hatályon kívül helyezésére okot adó eljárási szabálysértést, illet azonban nem észlelt (Pp. 380. §).

[59] Az alperes elsődleges fellebbezési kérelme az elsőfokú ítélet mérlegelhető, a Pp. 381. §-án alapuló hatályon kívül helyezésére irányult. A Pp-nek ez a rendelkezése csak abban az esetben engedi meg a másodfokú bíróság számára, hogy a hatályon kívül helyezés lehetőségét mérlegelje és a mérlegelés eredményeként azzal éljen, ha az elsőfokú bíróság az elsőfokú eljárás lényeges szabályait megsértette és az az ügy érdemi eldöntésére kihatott, egyben annak orvoslása a másodfokú eljárásban nem lehetséges vagy nem észszerű. A szabályozás indoka a pertartam lerövidítése: a másodfokú bíróság csak kifejezetten indokolt esetekben éljen a hatályon kívül helyezés eszközével, ami az eljárás tartamát többnyire jelentősen megnyújtja. Erre a jogalkotói célra a közérdekű adatok kiadására irányuló perekben, amelyekre az eljárás további gyorsítása érdekében az Infotv-ben rögzített speciális eljárási szabályok, köztük rövid határidők irányadók, különösen indokolt figyelemmel lenni.

[60] Az alperes elsődleges fellebbezési kérelme indokaként arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta a kitakarások részletes alperesi indokolását (P.13/A/4., /5.), valamint a Nemzeti Nyomozó Iroda és az ÁSZ nyilatkozatait. Ezzel egyfelől az elsőfokú bíróság bizonyíték mérlegelése Pp. 279. § (1) bekezdését sértő voltára, másfelől az elsőfokú ítélet indokolásának – és ezt a jogszabályhelyet megsértettként nevesítette is – a Pp. 346. § (5) bekezdésébe ütközésére hivatkozott. Ez utóbbi körében az elsőfokú ítélet indokolása hiányosságára, továbbá a rendelkező rész és az [50] bekezdés közti ellentmondásra utalt, ami miatt nem állapítható meg, hogy az elsőfokú bíróság kiadhatónak minősítette-e az alperestől különböző, közfeladatot ellátó szervek azon vezetőinek a személyes adatait, akik egyes kuratóriumi üléseken részt vettek.

[61] A felsorolt indokok közül a bizonyíték mérlegelés hibája nem eljárási szabálysértés, hiszen a bizonyítékok szabad mérlegelése során a bíróság azt értékeli, hogy a felek tényállításait a rendelkezésre álló bizonyítékok alátámasztják-e. A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság érdemi bizonyítékmérlegelő tevékenységét tehát nem a Pp. 369. § (1) bekezdése szerinti eljárásjogi, hanem a Pp. 369. § (3) bekezdésében megfogalmazott anyagi jogi felülbírálat körében vizsgálhatja és csak ehhez társuló – részben vagy egészben való – megváltoztatásra irányuló fellebbezési kérelem esetén (hasonlóan: BDT2026. 5010.).

[62] Ezzel szemben a Pp. megjelölt 346. § (5) bekezdésének megsértése alapot adhat az elsőfokú ítélet mérlegelhető hatályon kívül helyezésére. Ha a hivatkozott eljárási szabálysértés fennáll és nem olyan fokú, hogy szükségessé tegye az elsőfokú ítélet Pp. 380. § c) pontján alapuló kötelező hatályon kívül helyezését, a másodfokú bíróság mérlegelésétől függ, hogy az elsőfokú ítéletet hatályon kívül helyezi-e. Lehetősége van ugyanis az indokolás kiegészítésére, amennyiben az eljárási szabálysértés nem olyan súlyú, ami az eljárás megismétlését elengedhetlenné teszi (hasonlóan: Kúria Pfv.20.240/2022/4.). Ennek során lényegi szerepet kap, hogy az adott ügyben a hiányos indokolás orvoslása a másodfokú eljárásban észszerű-e.

[63] A Pp. 346. § (5) bekezdése szerint a jogi indokolás tartalmazza az ítélet alapjául szolgáló szabályokat és szükség esetén azok értelmezését, a megállapított tényekre vonatkozó bizonyítékokat azokkal a körülményekkel együtt, amelyeket a bíróság a bizonyítékok mérlegelésénél irányadónak vett, a tények megállapításának egyéb körülményeit, továbbá azokat az okokat, amelyek miatt a bíróság valamely tényállítást nem talált bizonyítottnak, vagy amelyek miatt a felajánlott bizonyítást mellőzte. A jogi indokolás tartalmazza azokat az okokat is, amely miatt a bíróság jogkérdésben eltért a Kúriának Bírósági Határozatok Gyűjteményében közzétett határozatától, vagy az arra irányuló indítványt elutasította. Ahogy a szabályozásból is látható, a jogi indokolás az ítélet kiemelkedően fontos része, mutatja a döntés megalapozottságát a való tényállás megállapításával és az irányadó anyagi jogszabályok helyes alkalmazásával. Az ítélet jogi indokolásában a bíróságnak ismertetnie kell – a döntéshez szükséges részletességgel – az alkalmazott jogszabályhelyeket és azt az okfejtést, ami a rendelkező rész szerinti határozathoz vezetett. Nem jelenti az indokolási kötelezettség megsértését, ha a bíróság ítéletében nem tér ki a felek által felhozott valamennyi érvre, elegendő a saját mérlegelési szempontjait és jogi álláspontját rögzítenie [hasonlóan: 26/2020. (XII.02.) AB határozat, Kúria Pfv.III.20.737/2019/4.]. Lényeges ugyanakkor, hogy világosan tűnjön ki belőle, a bizonyítékok mérlegelése során melyek voltak azok a körülmények, amelyeket a bíróság irányadónak vett (BH2012. 173.). Ha ezeket a szabályokat az ügy érdemére kiható módon megsérti, helye lehet az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésének (hasonlóan: Kúria Kfv.37.677/2023/6.).

[64] Kétségtelen, hogy az elsőfokú bíróság ítélete az egyes kitakart adatokra, a kitakaras alperesi indokaira nem reagál részleteiben, azonban ítéletének szerkesztéséből egyértelmű, hogy az egyes igényelt adatok esetében is figyelembe vette kitakarasuk alperes által felhozott, ismétlődő indokait. Úgy értékelte azonban, hogy azok a legtöbb perbeli adat esetében nem olyan tartalmúak, amelyek megalapozzák az alperesi álláspont helyességét, emellett egyes védekezési szempontokhoz, illetve érintett adatkörökhöz összefoglalóan kapcsolhatók, ezért ilyen logikai bontásban, összegezve fejtette ki érveit. Az ítéltábla megítélése szerint az elsőfokú bíróság jogi álláspontjához mértén utalt az alperesi kitakarásokkal kapcsolatos védekezésre, ez tükröződik ítélete [56], [61], [64], [65], [73] bekezdéseiben. Abban az esetben, ha az elsőfokú bíróságban az a meggyőződés alakult ki az irányadó anyagi jogszabályok keretei között vizsgált peradatok alapján, hogy az azonos kérdéskörökhöz tartozó valamennyi igényelt adat kiadható, a bizonyítékok mérlegelését, annak eredményét, valamint az alperesi hivatkozásokra való válaszadást is elégséges volt egységesen rögzítenie. Ez a következtetés vonható le a fentebb ismertetett, az ítélet indokolásával szembeni elvárásokat megfogalmazó bírói gyakorlatból.

[65] Az ítéltábla szerint az elsőfokú ítélet rendelkező része nem áll ellentétben a jogi indokolás [50] bekezdésével. A rendelkező rész egyértelmű rendelkezést tartalmaz arra nézve, hogy csak egyes *alperesi munkavállalók* személyes adatai takarhatók ki az adatszolgáltatás során, akik nem az alperes feladat- és hatáskörében jártak el, és nem rendelkeztek döntési vagy képviseleti joggal. Az indokolás [50] bekezdése ezzel a rendelkezéssel összhangban rámutat, hogy közérdekből nyilvános adatok az *alperestől különböző szervek* azon vezetőinek a nevei, akik az egyes üléseken kifejtették a véleményüket, ezáltal közreműködtek az alperes közfeladatának ellátásában, az ehhez társuló döntési folyamatban. Az e bekezdésben kifejtettekkel az elsőfokú bíróság egyértelműen arra az álláspontra helyezkedett, hogy az ő személyes adataik kiadhatók.

[66] Mivel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének indokolását nem találta lényeges eljárási szabályt sértőnek, súlyosan, az érdemi döntésre kihatóan hiányosnak és alaptalannak ítélte a rendelkező rész és a jogi indokolás közti ellentmondásra történt hivatkozást is, indokolatlannak tartotta az elsőfokú ítélet Pp. 381. §-án alapuló hatályon kívül helyezésére és az eljárás megismétlésére irányuló fellebbezési kérelem teljesítését.

[67] Az ítéltábla a továbbiakban az alperes másodlagos, az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatására irányuló fellebbezésének megalapozottságát vizsgálta.

[68] Előrebocsátja, hogy vitatás hiányában nem vizsgálta az alperes adatkezelői minőségét a felügyelőbizottsági, illetőleg kuratóriumi adatok kapcsán.

[69] Mivel a másodlagos fellebbezés tükrében jelentős szerepet kap a bizonyítékok mérlegelése, szükséges kitérni az alperes másodfokú tárgyaláson előadott új bizonyítási indítványára a nyomozóhatóság ismételt megkeresését illetően.

[70] Az Infotv-t – mint speciálisan érvényesülő jogszabályt – a 2022. évi XL. törvény módosította. A módosítás célja a törvény általános indokolásából láthatóan a közérdekű adatok megismerésére irányuló igénnyel összefüggésben indítható perek lefolytatásának gyorsítása volt. Ez a cél tűnik ki az Infotv. jelenleg hatályos több speciális rendelkezéséből (31/A.-31/C. §§), amelyekben a határidők rövidebbek a Pp. általános szabályaiban meghatározottaknál. Ezt a jogalkotói szándékot mutatja az Infotv. 31/B. § (1) bekezdése is, amelynek alapján bizonyítás felvételének csak olyan bizonyítékokra vonatkozóan van helye, amelyek a tárgyaláson rendelkezésre állnak, vagy amelyeket a felek legkésőbb a perfelvételt lezáró végzés meghozataláig felajánlottak. A perben utólagos bizonyításnak nincs helye. Ezzel a jogalkotó valójában a szintén a gyors jogvédelmi célt szolgáló sajtó-helyreigazítási perekben irányadó rendelkezésekkel szinte azonos szabályokat vezetett be.

[71] Az alperes új tényt állított a fellebbezési szakban: azt, hogy a nyomozóhatóság lefoglalta a kiadni kért adatokat tartalmazó iratokat. E tényt a felperes nem vonta kétségbe, így azt bizonyítani sem kellett. Az alperes másodfokú tárgyaláson előterjesztett bizonyítási indítványa annak a jogi álláspontjának az alátámasztását szolgálta, hogy a büntetőeljárás érdekei miatt az elrendelt adatkiadás megtagadása az iratok lefoglalása után is indokolt. Az erre irányuló bizonyítást azonban már valójában az elsőfokú bíróság lefolytatta az Infotv-ben írt szabályozásnak megfelelően, hiszen P.25. számú megkeresésében azt a kérdést is feltette, hogy az C. kötvények jegyzésével kapcsolatosan rendelkezésre álló dokumentumokban lévő adatok, információk nyilvánosság által történő megismerését lehetővé kívánja-e tenni az ügyészség figyelemmel a Be. 110. §-ában foglaltakra. A kérdésfeltevés tehát nem csupán a nyomozati eljárás egy részével volt kapcsolatos. A nyomozóhatóság – az eljárását felügyelő ügyészség tájékoztatása alapján – ugyanakkor azt nyilatkozta, hogy az iratok nyilvánosságra hozatala korlátozható, egyben – álláspontját konkretizálva – leszögezte, hogy az iratok korlátozása szükséges a büntetőeljárásban tervezett kényszerintézkedés (lefoglalás) foganatosítása miatt, mert bizonyítási eszközként szolgálnak. Egyéb körülményt nem jelölt meg, nem hivatkozott a nyomozás érdekeire. Pusztán amiatt, hogy a jelzett kényszerintézkedés megtörtént, amelyből az alperes arra következtetett, hogy immár nincs elegendő alap jogi érvelésének alátámasztására, nem nyílt meg a lehetőség az újabb

megkeresésre, az erre irányuló utólagos bizonyításra [Pp. 373. § (3) bekezdés]. Ennek eleve gátját jelenti az Infotv. 31/B. § (1) bekezdése, ami értelemszerűen a másodfokú eljárásban is kizárja az utólagos bizonyítás lehetőségét, amire abból is következtetni lehet, hogy a másodfokú bíróság az iratok beérkezésétől számított 15 napon belül köteles elbírálni a fellebbezést. A kifejtettre figyelemmel az ítéltábla a kért utólagos bizonyítást mellőzte.

[72] Anyagi jogi szempontból az ítéltábla a következőkre mutat rá:

Az elsőfokú bíróság helyesen ismertette a jogvita elbírálásánál lényegi szerepet kapó anyagi jogi jogszabályhelyeket és bírói gyakorlatot. Helytállóan indult ki abból, hogy az Alaptörvény VI. cikk (3) bekezdése alapján mindenkinek joga van a személyes adatai védelméhez, valamint a közérdekű adatok megismeréséhez és terjesztéséhez. Az itt deklarált információszabadság az informáltsághoz való jogot, az információk megszerzésének szabadságát és állami elismerését, továbbá biztosítását jelenti {3112/2022. (III.23.) AB határozat [25]}, ami azonban nem abszolút, tehát nem korlátozhatatlan alapjog {4/2021. (I.22.) AB határozat [42]}. A közérdekű adatok megismeréséhez és terjesztéséhez való jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával törvényben korlátozható {Alaptörvény I. cikk (3) bekezdés; 3252/2021. (I.22.) AB határozat [42]}. Az Alaptörvény VI. cikkében biztosított alapjogok érvényesítése érdekében az Infotv. határozza meg az információs jogok tartalmát és biztosítja e jogok hatékony érvényesülését. A törvény célja a hatálya alá tartozó tárgykörökben az adatok kezelésére vonatkozó alapvető szabályok meghatározása annak érdekében, hogy a természetes személyek magánszféráját az adatkezelők tiszteletben tartsák, valamint hogy a közügyek átláthatósága megvalósuljon a közérdekű és a közérdekből nyilvános adatok megismeréséhez és terjesztéséhez fűződő jog érvényesítésével (Infotv. 1. §). E kettős cél érvényesülése érdekében rögzíti az Infotv. a korlátozhatóság kereteit, három kategóriát ismerve el: a) minősített adat; b) döntés megalapozását szolgáló adat [Infotv. 27. § (5) bekezdés]; c) külön törvény szerinti elzárás [Infotv. 27. § (2) bekezdés]. Az adatok zártsága egyik esetben sem automatikus, nem a törvény erejénél fogva áll be, ezért erre való hivatkozás esetén bizonyítani kell, hogy az érintett adat nyilvánossága ténylegesen sértene valamely, alkotmányosan elismerhető korlátozási kategóriát [hasonlóan: 4/2021. (I.22.) AB határozat]. Lényeges emellett, hogy a közérdekű adatok kiadása iránti perekben a közérdekű adat nyilvánossága a fő szabály (BH2024. 208.).

[73] Az ilyen tárgyú perben a bíróságnak elsődlegesen azt kell vizsgálnia, hogy az igényelt adatok közérdekűek, közérdekből nyilvánosak-e. Ha igen, akkor tisztázni kell, hogy az adatigényt elutasító közfeladatot ellátó szerv ténylegesen kezeli-e a megjelölt közérdekű adatokat, és ha ilyen adatkezelésre sor került, akkor következő lépésben azt, hogy az adatigény teljesítését jogszerűen tagadta-e meg {hasonlóan: 3252/2016. (XII.06.) AB határozat indokolás [28]}. Az adatszolgáltatás megtagadásának jogcímét és tartalmi indokoltságát egyaránt vizsgálat tárgyává kell tenni [4/2021. (I.22.) AB határozat]. A nyilvánosság elvéhez képest a közérdekű adatok elzárása kivétel, azt csak kényszerítő esetekben lehet elfogadni, a korlátozást elrendelő törvényt megszorítóan kell értelmezni {21/2013. (VII.19.) AB határozat [39]}. A korlátozás formailag csak törvényben, tartalmilag pedig csak a lehető legszűkebb körben, az elérni kívánt céllal arányosan tekinthető legitimnek {2/2014. (I.21.) AB határozat [30]}.

[74] Az elsőfokú bíróság a most ismertetett sorrendnek megfelelően vizsgálta a felperesi adatigényt és az alperesi adatszolgáltatás megtagadásának jogszerűségét. Döntését és ezáltal jogi indokait a fellebbezés csak részben támadta. Az ítéltábla a jogorvoslati kérelem indokolásának sorrendjében fejti ki érveit előrebocsátva, hogy a perben nem volt vitatott, hogy az alperes az Infotv. 26. § (1) bekezdésének megfelelően közfeladatot lát el és kezeli a keresetben megjelölt adatokat.

[75] *Folyamatban lévő büntetőeljárás*

Az alperes védekezése szerint az C. Zrt-ben való kötvényjegyzésével kapcsolatos adatok egy folyamatban lévő büntetőeljárás részét is képezik, amelynek vagy egyes eljárási cselekményeinek eredményességét, folyamatosságát, zavartalanságát veszélyezteti, ha azok nyilvánosságra kerülnek és az információk közbeszéd tárgyává válnak.

Az Infotv. 27. § (2) bekezdés c) pontja értelmében a közérdekű és közérdekből nyilvános adatok megismeréséhez való jogot – az adatfajták meghatározásával – törvény bűncselekmények üldözése vagy megelőzése érdekében korlátozhatja.

Ahogy azt a Kúria Pfv.IV.20.455/2015/4. számú ítéletének indokolásában levezette, önmagában attól, hogy a kiadni kért közérdekű adatot büntetőeljárásban felhasználják, oda bekérték, az adat nem veszti el közérdekű jellegét. Mindig az egyedi ügyben dönthető el, hogy szükséges-e az adatok nyilvánosságának korlátozása bűncselekmények üldözése vagy megelőzése érdekében. A korlátozás akkor indokolt, ha az alperes bizonyítja, hogy a konkrét esetben a konkrét adatoknak a büntetőeljárásban olyan jelentősége van, ami a kiadásukat alappal korlátozza. Hasonló álláspontot foglalt el a Kúria Pfv.21.113/2016/5. számú határozatában is, egyben leszögezte, hogy a nyomozóhatóság indítványra megkereshető annak tisztázása érdekében, hogy az adatok nyilvánosságra kerülése veszélyezteti-e a büntetőeljárás eredményességét, válasza azonban csupán a mérlegelés egyik szempontja lehet.

[76] Az elsőfokú bíróság az alperes indítványára megkereste a nyomozóhatóságot, amelynek – a nyomozást felügyelő ügyészség tájékoztatása alapján adott – válasza szerint az „iratok” nyilvánosságra hozatala korlátozható. Majd leszögezte, a korlátozás a büntetőeljárásban tervezett kényszerintézkedés (lefoglalás) fogatosítása miatt szükséges, mivel azok az eljárásban bizonyítási eszközként szolgálnak.

[77] A tájékoztatás második bekezdése releváns, amit azonban többféleképpen lehet értelmezni. Lehet úgy, hogy a nyomozóhatóság nem közölt olyan érdeket, ami szerint az adatok nyilvánosságra hozatala az azokat tartalmazó iratok lefoglalása után veszélyeztetné a büntetőeljárás eredményességét, így mivel időközben a lefoglalás megtörtént, nincs olyan mérlegelhető érdek, ami a fellebbezésben írt korlátozást megalapozná. Ez az értelmezés azonban nem felel meg a józan észnek, mert az iratok nem egy példányban fellelhetőek, sokszorosíthatóak, ahogy mutatja ezt, hogy ebben az eljárásban a bíróság, a büntetőeljárásban a nyomozóhatóság, illetve az ügyészség, míg a számvevőszéki ellenőrzés kapcsán az ÁSZ rendelkezésére állnak. A tájékoztatás helyes értelme tehát az, hogy mivel az iratok a lefoglalás folytán bizonyítási eszközként szolgálnak, nyilvánosságra hozataluk korlátozása a büntetőeljárás tartama alatt indokolt.

[78] Lényeges továbbá, hogy nem adatok, hanem iratok korlátozásáról szól. Az nem derül ki belőle, hogy a megküldött dokumentumokban szereplő adatok közül melyeknek van olyan jelentősége a büntetőeljárás adott fázisában, hogy indokolja megismerhetőségük korlátozását. A bírói gyakorlat szerint adattartalomra tekintet nélküli egységes, valamennyi adatot (és ezzel iratot) érintő nyilvánosság korlátozás nem egyeztethető össze az információszabadság mint alapvető jog védelmével {hasonlóan: 3177/2022. (IV.22.) AB határozat [42]}. Kétségtelen, hogy a bírósági megkeresés időpontjában a lefoglalás még nem történt meg, így a megküldött iratok tartalma korábban nem volt ismert a nyomozóhatóság előtt, ezért részükről egészen részletes tartalmi vizsgálat nem volt elvárható a nyilatkozat megtételéhez, ugyanakkor az olyan fokban általános korlátozás, mint amit a bűnüldöző szerv nyilatkozata tartalmaz, az Alkotmánybíróság gyakorlatában is következetesen érvényesített adatelv sérelmét, egyben az információszabadság indokolatlan gátját jelenti, hiszen a büntetőeljárás érdekeire történő általános hivatkozás hosszú időre lehetővé teszi az egyébként nem vitatottan közérdekű adatok nyilvánosság elől történő elzárását. Az ítéltábla úgy véli, a megküldött iratoknak legalább minimális adatközpontú vizsgálata és erről szóló tájékoztatás elvárható és egyben szükséges lett volna ahhoz, hogy annak alapján a perben az információkorlátozás megtörténhessen, az elsőfokú bíróság tehát ezzel kapcsolatban helyes jogi álláspontot foglalt el.

[79] *Az ÁSZ folyamatban lévő vizsgálata*

Az alperes fellebbezésében kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság – az Infotv. 27. § (2) bekezdés e) pontját, az Ásztv. 27. § (5) bekezdését és a Kúria gyakorlatát tükröző Pfv.IV.21.264/2023/6. számú döntését sértve – figyelmen kívül hagyta az ÁSZ nyilatkozatát, valamint folyamatban lévő vizsgálatának tényét és a vizsgálat tárgyát képező adatok kiadhatósága mellett döntött.

[80] Ennek kapcsán az ítéltábla előrebocsátja, hogy az ÁSZ esetében fennállhat az Infotv. 27. § (2) bekezdés e) pontja szerinti pénzügyi érdek, mert az Ásztv.-ben rögzített feladatai közvetlenül kapcsolódnak a központi pénzügyi érdekhez.

[81] Az Alaptörvény 43. cikk (1) bekezdése értelmében az ÁSZ az Országgyűlés pénzügyi és gazdasági ellenőrző szerve. A törvényben meghatározott feladatkörében ellenőrzi a központi költségvetés végrehajtását, az államháztartás gazdálkodását, az államháztartásból származó források felhasználását és a nemzeti vagyon kezelését. Ellenőrzési feladata lefolytatásának konkrét szabályait az Ásztv. tartalmazza. E jogszabály 1. § (2) bekezdése szerint ellenőrzési tevékenysége során minden más szervezettől független, a (3) bekezdés értelmében pedig általános hatáskörrel végzi a közpénzekkel és az állami és önkormányzati vagyonnal felelős gazdálkodás ellenőrzését.

[82] Az Ásztv. III. fejezete tartalmazza az ÁSZ ellenőrzésre irányadó szabályokat. Az Ásztv. 27. §-a 2023. január 1. napjától módosult. A (2) és (3) bekezdés az ÁSZ-re és a nevében ellenőrzést végző számvevőre tartalmaz rendelkezést, míg a (6)-(8) bekezdés az ÁSZ adatkezeléséről szól. Az Ásztv. 27. § (5) bekezdés első mondata kötelező jelleggel (minisztérium neve)ondja, hogy az ellenőrzés során az ellenőrzött szervezetről vagy annak dolgozójáról, tisztségviselőjéről megszerzett információk a jelentés, az e törvény 5. § (13)

bekezdése szerinti elemzés és tanulmány készítésén kívül nem használhatók fel más célra. A Kúria Pfv.21.264/2023/6. számú ítéletének [49] bekezdésében írt jogértelmezése szerint az Ásztv. 27. § (5) bekezdés első mondatában az információk célhoz kötött felhasználására vonatkozó rendelkezés az ÁSZ-nál folyamatban lévő ellenőrzés során azt a célt szolgálja, hogy biztosítsa a mindenfajta külső befolyástól mentes ellenőrzési tevékenységet, az ellenőrzés függetlenségét, a közpénz felhasználásának eredményes ellenőrzését. Ez a rendelkezés biztosítja az ÁSZ – ellenőrzési kötelezettségének teljesítését támogató – széles körű adatmegismerési jogosultsága eredményeként megszerzett adatok felhasználásának garanciális törvényi korlátját az ellenőrzés alatt, kizárva azoknak a jelentés közzététele előtti nyilvánosságra kerülését. Ennek megfelelően az ellenőrzés időszakában az átlátható közpénzellenőrzésről készült jelentés közzétételéig – azaz a feltétlenül szükséges mértékben és az elérni kívánt céllal arányosan – az Ásztv. 27. § (5) bekezdése az Infotv. 27. § (2) bekezdés e) pontja szerinti törvényi korlátozást jelent. A hivatkozott határozat szerint az ÁSZ alperesként helytállóan érvelt azzal, hogy a folyamatban lévő ellenőrzés alatt, az annak eredményéről készült jelentés közzétételét megelőzően az Ásztv. 27. §-a szerint védendő adatok, ellenőrzési információk közérdekű adatigénylés keretében nem férhetők hozzá, nem hozhatók nyilvánosságra. Az ezzel ellentétes jogértelmezés az ÁSZ közpénzügyi ellenőrzési közfeladatának ellátása során a függetlensége lehetséges sérelmét, illetve veszélyeztetését eredményezheti. Az Infotv. szerinti közérdekű adatigénylés ugyanis nem szolgál közérdekű célt, ha az potenciálisan alkalmas arra, hogy a törvény alapján egyébként védendő ellenőrzési információk nyilvánosságra hozatalával azokat a közfeladatot ellátó szerv ellenőrzésének kvázi „felüellenőrzésére” használják fel. Az Alkotmánybíróság 3143/2025. (V.15.) AB határozatában {[49]} – egyetértve a Kúriával – rámutatott, e jogszabályi szövegek megfogalmazásakor a törvényhozó maga végezte el az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése szerinti mérlegelést. Az Infotv. 27. § (2) bekezdés e) pontjában jelzett „központi pénzügyi érdek” az ÁSZ jogállásának függetlenségében, valamint ennek részeként ellenőrzési tevékenysége függetlenségében és külső befolyástól való mentességének biztosításában azonosítható. Rávilágított arra is, hogy a közérdekű adatok megismeréséhez való alapjog e törvényi rendelkezések által korlátozást szenved el, ugyanakkor az ellenőrzés eredményének tekinthető jelentés nyilvánosságra hozatala biztosítja a közvélemény tájékoztatását és tájékozottságát, valamint az ezzel kapcsolatos véleménynyilvánítás szabadságát.

[83] Kétségtelen, hogy a jelen ügy és a hivatkozott kúriai ügy, amelyben az alkotmánybírósági határozat is született, nem azonos gyökerű, köztük nincs ún. „ügyazonosság”. A másik perben maga az ÁSZ volt az adatkezelő alperes, jelen eljárásban viszont az ÁSZ nem fél, csupán ellenőrzést folytat az alperes alapítvány gazdálkodásával kapcsolatban, felhasználva az alperesnél keletkezett iratok, adatok jelentős részét. Lényeges az is, hogy az alperesre nem terjed ki az Ásztv. személyi hatálya. Mindezek következtében az érdekösszemérést, a szükségességi-arányossági tesztet ebben az ügyben el kell végezni az ÁSZ-nak megküldött iratokban szereplő adatokat illetően, a tartalmi vizsgálat nem maradhat el. Az idézett döntések ennek során kapnak szerepet, mivel a bennük elemzett Ásztv. módosítás jelzi az ÁSZ ellenőrzés fajsúlyosságát, a vizsgálat függetlensége, befolyásmentessége biztosításának célját, ami a bírói gyakorlat által megkívánt mérlegelés lényeges szempontja kell legyen.

[84] Az ÁSZ-nak megküldött megkeresésben (P.18.) az elsőfokú bíróság azt a kérdést tette fel, hogy lehetővé kívánja-e tenni a rendelkezésre álló dokumentumokban szereplő adatok, információk nyilvánosság általi megismerését, figyelemmel az Ásztv. 27. § (5) bekezdésében foglaltakra. Az ÁSZ válaszában (P.26.) jelezte, ismeretei szerint 2026

tavaszan-nyarán hozza nyilvánosságra jelentését, nem tud nyilatkozni annak majdani tartalmáról, így arról sem, hogy a csatolt dokumentumokban szereplő adatok, információk milyen mértékben fognak azáltal nyilvánosan megismerhetővé válni. Válaszából a fentebb részletezett törvényi kötelezettsége tükröződik, mivel a jogszabály az ÁSZ-t nem jogosítja fel semmilyen adat vizsgálat alatti nyilvánossá tételére. Értékelve az ÁSZ vizsgálata, döntése szükségképpen függetlenségét, a befolyásmentességét előtérbe helyező jogalkotói célt, összevetve az információszabadsághoz fűződő alapvető érdekekkel, egyben figyelembevéve az ÁSZ ellenőrzés vélhetően közeli befejezését, az ítéltábla az ÁSZ által vizsgált dokumentumokban szereplő igényelt adatokat nem ítélte kiadhatónak a felperes részére. A döntés során kiemelt szerepet kapott, hogy a nyilvánosságnak már nem kell hosszú ideig „várnia” a lényegi adatok megismerésére, emellett az ÁSZ jelentés közzététele is a transzparenciát szolgálja.

[85] A kifejtettek alapján az ítéltábla elutasította a keresetet mindazon adatok vonatkozásában, amelyekkel összefüggésben az ÁSZ ellenőrzést folytat, amelyeket tartalmazó iratok az ÁSZ birtokában vannak P.26. számú tájékoztatásából következően.

[86] Az ítéltábla az alperes további fellebbezési érveit is vizsgálta minden igényelt adatra vonatkozóan.

[87] *Döntések megalapozását szolgáló adatok*

Az alperes fellebbezésében tartalmilag fenntartotta az elsőfokú eljárásban ezzel összefüggésben előadott érveit, a P.13/A/5. szám alatt csatolt táblázatban írt indokait. Egyben kifejtette, a jogalkotó a döntéselőkészítő és döntések megalapozását szolgáló adatok korlátozott megismerhetősége körében nem követeli meg annak egyértelmű megállapíthatóságát, hogy a törvényes működési rend megzavarása, vagy a feladat- és hatáskör illetéktelen külső befolyásolása minden kétséget kizáróan bizonyosan be fog következni, elegendő a veszélyeztetés igazolása.

[88] Az ítéltábla ezzel a kérdéskörrel összefüggésben lényegesnek tartja leszögezni, hogy az 5/2014. (II.14.) AB határozat elvi jelentőséggel rögzíti: ahogyan önmagában az igényelt adat döntéselőkészítő jellege még nem vonja maga után kötelező erővel a közérdekű adat nyilvánosságtól való elzárását, úgy hasonlóan a szóbanforgó döntés meghozatala sem jelenti kényszerítően a döntéselőkészítő jelleg megszűnését és az igényelt közérdekű adat kiadásának kötelezettségét. Az Alkotmánybíróság gyakorlatával összhangban az egyes perekben született ítéletek is megfogalmazták – amint az korábban már kifejtésre került –, hogy a közérdekű adat kiadása iránt indított ügyben eljáró bíróságnak az adatszolgáltatás megtagadásának jogcímét és tartalmi indokoltságát egyaránt vizsgálni kell (hasonlóan: Kúria Pfv.IV.20.042/2023/6., Pfv.IV.20.509/2023/4.). A vizsgálatnak ki kell terjednie arra, hogy csak a feltétlenül szükséges mértékben tagadta-e meg az alperes a közérdekű adatszolgáltatást. Ugyancsak vizsgálni kell, hogy pontosan milyen folyamatban lévő eljárásban meghozandó döntés megalapozását szolgálja a kiadni kért adat, és arra is, hogy kiadása mennyiben befolyásolja a szóbanforgó döntés meghozatalát, vagyis hogy az megghiúsítaná-e a döntés hatékony végrehajtását, illetőleg ellehetetlenítené-e az illetéktelen befolyástól mentes, független, hatékony munkát {hasonlóan: 5/2014. (II.14.) AB határozat

[41]}. Az ítélezési gyakorlat következetes abban, hogy a döntéselőkészítésre való formális hivatkozás konkrét okok megjelölése nélkül nem alapozza meg a közérdekű adat kiadásának megtagadását. A közérdekű adatok megismeréséhez való jog súlyos sérelmét eredményezi, ha az adatkezelő a nyilvánosság korlátozásakor pusztán arra hivatkozik, hogy az adat döntést megalapozó, de annak igazolását mellőzi, ezzel ugyanis kiüresíthetővé válik a közérdekű adatok nyilvánosságához való jog (Kúria Pfv.20.092/2024/5.).

[89] Az alperes az C. Zrt-ben való kötvényjegyzéssel kapcsolatos álláspontja túl általánosan került megfogalmazásra. Az, hogy intenzív tárgyalások folynak több érintett fél között banki részvétellel, nem kellően konkrét utalás az adott, megkötendő szerződésre, abból nem lehet következtetni arra, hogy a korlátozni kért adatok pontosan milyen döntés megalapozását szolgálják. Abból sem azonosítható olyan meghatározott érdek, ami az ezzel kapcsolatos kiadni kért adatok titokban tartását eredményezi, hogy az alperes ezekben mint döntéshozó jár el. Általánosságban az alperes tárgyalási stratégiájának fenntartása, újabb stratégia kialakítása, az alperes vállalásainak és jogosultságainak meghatározása nem függ közvetlenül a már megvalósult kötvényjegyzésekkel, illetőleg az arra vonatkozó korábbi döntésekkel kapcsolatos adatoktól, ezt a konkrétumokat nélkülöző érvelés alapján nem lehet valószínűsíteni. Mindezeket értékelve az ítéltábla arra a következtetésre jutott, hogy az információszabadság korlátozása ezeket az adatokat illetően nem indokolt, a transzparencia elvének érvényesülnie kell.

[90] Az alperes hivatkozott már megkötött, hatályban lévő szerződésekre. Ezek kapcsán azzal érvelt, hogy a teljesítésük, az abból fakadó jogosultságok gyakorlása miatt szükséges a kiadni kért adatok korlátozása. A már létrejött szerződések – az ítéltábla megállapítása szerint – további döntéselőkészítő tartalmat nem hordoznak, valójában ilyenre az alperes sem hivatkozott. Azzal, hogy a szerződést a múltban megkötötte, a döntést meghozta. A szerződés teljesítése további döntést a részéről nem igényel, abból már a megkötésével kötelezettség keletkezett a szolgáltatás teljesítésére és jogosultság annak követelésére a Ptk. 6:58. §-a értelmében. A kötelezettségek teljesítését és a jogosultságok gyakorlását illetően pedig a szerződő fél döntési lehetősége a szerződés által már behatárolt, következésképpen ez a hivatkozás sem alapozza meg az érintett adatok megismerésének korlátozását.

[91] Az alperes érvelt azzal is a megkötött szerződések esetében, hogy azokhoz csatlakozási lehetőség van, a partneri kapcsolat létesítése még nem lezárt folyamat, hátra van a partnerek személyében történő végleges döntés. Hivatkozásai azonban csupán hipotetikus, a túl távoli jövőben esetlegesen felmerülő lehetőségek, hiszen konkrétumot nem adott elő, lehetséges partnert, annak szerződéses szerepét nem jelölte meg.

[92] Az ítéltábla alaptalannak találta a D. II. beruházásra vonatkozó adatok kiadásának megtagadásával kapcsolatos döntéselőkészítésre való hivatkozást is. Az itt előadottakból az derül ki, hogy még a közbeszerzés kiírása sem történt meg, így az a döntés, amit ezzel kapcsolatosan az alperesnek meg kell hoznia, mindenképpen túl távoli, bizonytalan. Az ilyen hivatkozás alapján még csak valószínűsíteni sem lehet, hogy milyen időpontban válhatnak az adatok megismerhetővé, ha a bíróság mégis azok korlátozása mellett döntene, ezzel pedig jelentősen sérülne a felperes közérdekű adatok megismeréséhez való joga.

[93] A támogatási összegek (sportklub) kapcsán előadott azon érvelés, hogy azok döntéselőkészítés részét képezik és a jövőben még számos alkalommal hozhat ilyen jellegű döntést az alperes, nem teszik megalapozottá az álláspontját. A támogatási összegekről egyfelől már döntött, a jövőben odaítélendő összegeknek ehhez nincs köze, emellett bizonytalan az odaítélésük is, egyelőre fel sem merültek. A már odaítélt támogatások tehát döntéselőkészítés részét nem képezik, a jövőbeniek pedig megközelítőleg sem határozhatók meg. Az általános hivatkozás az adatok korlátozását nem alapozza meg.

[94] Az alperes a 2022. november 18-i kuratóriumi jegyzőkönyv kitakart részét illetően arra hivatkozott, hogy az első 8 hónapra vonatkozó kalkulált számviteli eredmény csak egy előzetes szám, a véglegeset a nyilvános beszámoló tartalmazza. Bármilyen előzetes szám félrevezető lehet. Ez az érvelése ugyancsak alaptalan. Miután a végleges számot a nyilvánosan elérhető beszámoló tartalmazza, bárki számára egyértelmű lehet, hogy az előzetesen kalkulált összeg nem a végleges adat, így félrevezető sem lehet. Ugyanakkor sem a döntéselőkészítés, sem a működési rend megzavarása nem értelmezhető e hivatkozás kapcsán.

[95] A P. Zrt. adataival kapcsolatos, annak üzleti titkára vonatkozó utalást az ítéltábla szintén megalapozatlannak találta. Ennek indoka, hogy a 97/2022. (XI.18.) számú kuratóriumi határozatból az olvasható ki, hogy a P. Zrt-nek tagja a (település neve-i) (.....) Zrt., amelynek egyetlen részvényese az alperes. Ebből következően az alperes gazdálkodására hatással van a P. Zrt. pénzügyi helyzete, így az ezzel kapcsolatos adatok kitakarása – miután az jelentős mértékben érinti az alperes működését – nem indokolt.

[96] Alaptalan a M. Zrt-ben meglévő tulajdoni részek kitakarására irányuló követelés is. Az Alkotmánybíróság – még az Alkotmány 61. cikkét értelmezve – a Ptk. 3:247. §-ával tartalmilag azonos rendelkezést tartalmazó, a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény 202. § (10) bekezdésében írt szabály értelmezése tárgyában (minisztérium neve)ondta, hogy a betekintés jogának szabályozásával a jogalkotó átláthatóvá teszi a gazdasági társaságot, jelentős segítséget ad a részvénytársasággal kapcsolatba lépni kívánó kívülálló üzleti döntéseinek meghozatalához, az esetleges kockázatok felméréséhez, védi a hitelezői érdekeket (563/B/2007. AB határozat). A döntés emellett utalt a betekintési jognak az összefonódások ellenőrzésében, a gazdasági verseny szabadságában és tisztaságában betöltött szerepére. Mindezek miatt különösen indokolatlan az alperesnek az a hivatkozása, hogy a M. Zrt. részvényeseinek aránytalan hátrányt okozna az adat nyilvánosságra kerülése.

[97] A K. Kft-vel kapcsolatos döntéselőkészítést illetően az alperes azzal érvelt, hogy a nyilvánosságra hozatal érintheti a már megkötött üzletrész adásvételi szerződést, mert zárás utáni feladatok és a döntés hátra van. Az ítéltábla határozott álláspontja ezzel kapcsolatosan az, hogy ebben az esetben döntéselőkészítésről nem lehet beszélni, hiszen az már befejeződött, mi több, a hivatkozás szerint a szerződést is megkötötték a felek. Az ilyen helyzet nem értelmezhető az Infotv. 27. § (5) bekezdése szerinti döntés megalapozásaként.

[98] Az alperes hivatkozott arra, hogy a 2022. június 17-i előterjesztésben és kuratóriumi jegyzőkönyvben egyes kitakart adatok kizárólag harmadik felek közötti jogviszonyra vonatkozó, szerződéses pénzügyi és egyéb adatok. Véleménye szerint ezek a gazdasági társaságok üzleti titkait képezik. Ezzel szemben az ítéltábla azt hangsúlyozza, hogy az érintett társaságokban az alperes érdekelt, így az adatok közvetlenül érintik az ő

gazdasági döntéseit, gazdálkodását, közpénzek mikénti felhasználását, következésképpen nem tekinthetők „idegen”, tőle teljesen elkülönült társaságoknak. Ilyen körülmények között az adatszolgáltatás korlátozása nem élvezhet elsőbbséget a transzparencia elvével szemben.

[99] *Nem az alperes feladat- és hatáskörében eljáró személyek*

Az alperes fellebbezési álláspontja szerint az, hogy egy személy a kuratóriumi vagy felügyelőbizottsági ülésen részt vesz, illetőleg nevét az ott jelenlévők megemlítik, nem jelenti, hogy az alperes döntésében is érdemben részt venne, ettől nem válik a feladat- és hatáskörében eljáró személlyé sem, ami megalapozná személyes adatainak megismerhetővé tételét.

[100] Az alperestől különböző, vele jogviszonyban álló gazdasági társaságok képviselői, vagy vele bármilyen szerződéses viszonyban lévő egyéb természetes személyekre vonatkozó adatok, amelyek az alperes kuratóriumi ülésen elhangzanak, az alperes kezelésében lévő közérdekű adatoknak minősülnek, hiszen maguk is hozzájárulnak a közfeladatot ellátó szerv működéséhez. Az Infotv. 27. §-a szerinti korlátozások ezekre az adatokra tehát nem vonatkoznak. Lényeges az is, hogy fellebbezésében az alperes maga is úgy beszélt ezekről a személyekről, hogy közfeladatot ellátó szervek képviselői.

[101] Összegezve: az ítéltábla a fellebbezést az ÁSZ vizsgálat tárgyát képező adatokra megalapozottnak találta, egyekben alaptalannak ítélte és ÁSZ által nem kezelt iratokban szereplő adatainak kiadására kötelezte a megjelölt korlátozásokkal.

[102] A kifejtettekre tekintettel az elsőfokú bíróság ítéletének megfellebbezett rendelkezéseit a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint részben megváltoztatta.

[103] A másodfokú döntés folytán az alperes túlnyomó részt pernyertes lett. Az ítéltábla ennek ellenére úgy rendelkezett, hogy a felek mind első-, mind másodfokon maguk viselik perköltségeiket, mert míg a felperes az IM rendelet 2. § (1) bekezdése alapján, a megbízási szerződése szerint kért perköltséget, addig az alperes igényét az IM rendelet 3. § (2) bekezdésére alapította, ez utóbbi pedig lényegesen alacsonyabb összeg. Így – alkalmazva a Pp. 83. § (2) bekezdés második mondatának 2. fordulatát – azt lehetett megállapítani, hogy egyik fél sem köteles perköltség megtérítésére.

[104] A per az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 57. § (1) bekezdés o) pontja értelmében illetékmentes.

Szeged, 2026. július 31.

Dr. Kiss Gabriella s.k.

Dr. Jobbágy Ildikó s.k.

dr. Telegdy Gergely s.k.

a tanács elnöke, előadó bíró

táblabíró

táblabíró

...